

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ
Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7.— Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ 8
Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς
καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.— Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαντεῖα

Περίοδος Β'.—Τόμ. 7^{ος}.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 11 Νοεμβρίου 1900

Ἔτος 22^{ον}. — Ἀριθ. 47

Ο ΠΕΤΡΟΜΑΖΕΥΤΗΣ

[Μυθιστορία ὑπὸ ΑΙΜΕ GIRON]
(Συνέχεια· ἴδε σελ. 377.)

— Καὶ σεῖς, φίλε Πασῶτε; ἠρώτησεν ὁ ἀσθενής, ἐξακολουθεῖτε νὰ εἰσθε, ὡς πρὸς τὴν ὑγίαν ἐννοῶ, ἐ λ ε φ α ς π ρ ω τ ο γ ε ν ῆ ς, *elephas primigenius*;

— "Ε, εἰ, *aegri somnia*, ἀγαπητέ μου συνάδελφε. Ἀλλ' ἄρκετὰ ταῦτα, ἀ λ ι ε ς π ε ρ ῖ τ ο ῦ τ ω ν, καὶ ἄς στρέψωμεν τὴν τὸ φύλλον. Οὔτε ὡς φίλος, πολλοῦ γε καὶ δεῖ, οὔτε καὶ ὡς πληρεξούσιος ἀπεσταλμένος, ὑπερβαίνω σήμερον τὸν οὐδὸν τῶν ἐφεστίων σας, βέλτιστε κύριε! Σήμερον ἔρχομαι ὡς Ταμίας τῆς Ἐπιστημονικῆς, Φιλολογικῆς...

— Καὶ λοιπῆς Ἀκαδημίας, διέκοψεν ὁ κ. Φραντζῆς. Παρακάτω.

— Ἡ δευτέρα ἐξαμηνία...

— "Α, ναί! εἶδες ἐκεῖ; Δὲν το εἶχα συλλογισθῇ καθόλου. Εἶμαι ἀκόμη τόσο ὀλίγον συνειθισμένος νὰ λαμβάνω, εἰς ὠρισμένην ἡμέραν, χρήματα οὐρανοκαταβάτα!

— "Ε, θὰ το συνειθίσετε καὶ αὐτὸ σιγά-σιγά, ἀγαπητέ μου συνάδελφε. Εἶνε τὸ μόνον πράγμα ποῦ συνειθίζει κανεὶς εὐκολα!

— Ὅταν ἔχῃ κανεὶς καιρὸν ἐγὼ ὁμῶς... μοῦ φαίνεται ὅτι δὲν θὰ προεθῶσω νὰ συνειθίσω. Πολὺ φοβοῦμαι, καθὼς πηγαίνουν τὰ πράγματα, μήπως ὁ σκελετός μου χρησιμεύσῃ πολὺ γρήγορα διὰ τὴν συλλογὴν σας: θὰ εἶνε ὁ πετραῖος ἀλῆτης, *vagabundus petrensis*! βλέπετε, θὰ πλουτίσω τὴν Παλαιοντολογίαν σας μὲ νέον ζωολογικὸν εἶδος.

— Πάντοτε μετρίοφρων, φίλτατε συνάδελφε! ἀλλὰ τώρα, βλέπω, καὶ ἀπισιόδοξος.

Ὅταν ἔστρωσεν ἡ συνομιλία μεταξὺ τῶν δύο γερόντων, ἡ Χρυσούλα ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸ δωμάτιον, ὥρμησεν ἔξω, εἰς τὸ κηπάριον, κατῆλθε τὴν κλίμακα, διέσχισε τὸ χωρίον, καὶ τρέχουσα ἰδονέν, ἔφθασεν εἰς τὸ ἀγροκήπιον, ὅπου ὁ Σιδέρης ὑπηρετεῖ ὡς βουκόλος. Τὸν εὗρεν

ἐξωθὼν τοῦ σταύλου, προσπαθοῦντα νὰ ὑποτάξῃ νεαρὸν ταῦρον, ὁ ὁποῖος δὲν ἐφαίνετο πάντοτε πρόθυμος εἰς ὑπακοήν.

— Ξέρεις γιατί ἤλθα... γιὰ τὰς βόμβες... τῷ εἶπεν ἡ Χρυσούλα ἀσθμαίνουσα.

Καὶ κατόπιν ἐγαμήλωσε τὴν ρωγμὴν τῆς τόσῃ πολὺ, ὥστε δὲν ἔα ἡμπορῶσαι κανεὶς νὰκούσῃ οὔτε λέξιν ἀπὸ τὴν ὀμίλιαν τῆς.

Τὶ ἦτο πάλιν αὐτὸ τὸ μυστικόν; Τί εἶπε, μὲ τόσῃ βίαν καὶ τόσῃ προφύλαξιν, εἰς τὸν Σιδέρην ἡ Χρυσούλα;

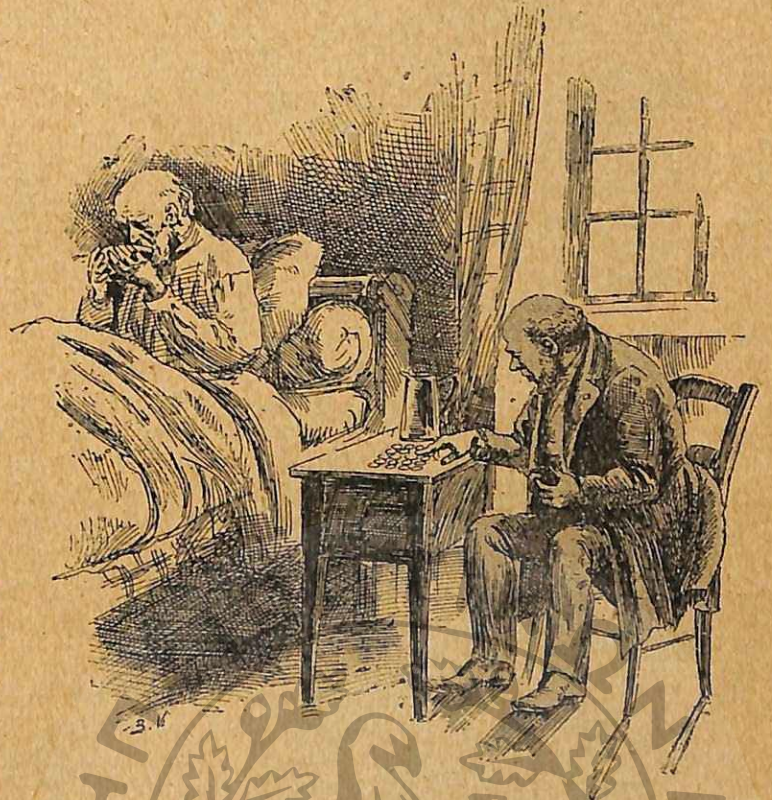
Δὲν πρέπει νὰ ἐπιμένωμεν νὰ μάθωμεν τὰ ἰδιαιτέρα τῶν ἄλλων. Θὰ ἐλθῇ ἴσως καιρὸς ποῦ θὰ μάς τα εἶπουν μόνον τῶν.

Ἐπειτα, τρέχουσα πάλιν, ἡ Χρυσούλα διέσχισε τὸ χωρίον, ἀνῆλθε τὴν κλίμακα, ἐπέρασε τὸ κηπάριον, εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκτον καὶ ἤνοιξε τὴν θύραν τοῦ δωματίου, διὰ νὰ ἰδῇ ἂν ὁ κ. Φραντζῆς ἐνεθυμήθῃ νὰ πάσῃ τὸ ζεστόν του, ἢ μήπως μὲ τὴν ὀμίλιαν, τὸ εἶχεν ἀφίσῃ κ' ἐκρύψῃ... Τὴν στιγμὴν ἐκείνην, ὁ κ. Πασῶτες εἶλε:

— "Ω, ἀγαπητέ μοι συνάδελφε, διὰ τὸ πολυθρόλλητον ζήτημα τῆς ψυχῆς, τὸ *animula parvula* δὲν ἐνθυμοῦμαι πλέον τίνος ρωμαίου αυτοκράτορος καὶ φιλοσόφου, — ρευστόν, οὐσίαν ἢ πνοήν. — οἱ φιλόσοφοι εὐρίσκονται εἰς διαμάχας, εἰς ἐριδας, εἰς ἀντιλογίας ἀτελευτήτους. Οὔτε ὁ σκελετός τοῦ προϊστορικοῦ μου ἀνθρώπου δὲν συνεζητήθη τόσον, δὲν ἡμφοισθητήθη, δὲν ἡγείρεν ἀμφιβολίας, ὅσας

τὸ ζήτημα τῆς ψυχῆς. Καὶ ὁμῶς ὑπάρχει!

— Ναί, ὑπάρχει, ὅπως ὑπάρχω ἐγώ, ἀλλ' ἀσθενής, ὅπως ὑπάρχετε σεῖς, φίλε Πασῶτε, ἀλλ' ὑγιής: εὐχομαι νὰ διατηρήσετε πάντοτε τὴν λαμπράν σας ὑγίαν, ἀλλ' εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ ἀσθενεία μου θὰ με φέρῃ... ποῦ; εἰς τὸν τάφον.

Ὁ παλαιοντολόγος παρέτασεν ἐπὶ τῆς τραπέζης τέσσαρας στοίχους εἰκονογραφικῶν. (Σελ. 386, στήλ. α')

εἰς τὸν οὐρανόν, εἰς τὸν παράδεισον, εἰς τὴν κόλασιν, καποῦ θὰ με φέρῃ τέλος πάντων, διότι βέβαια δὲν θὰ με ἀφίσῃ αἰωνίως εἰς τὸ κρεβάτι μου!... Τοῦλάχιστον ἓνα πράγμα εἰξεύρω καλά: ὅτι ὅπως ὁ κορυδαλὸς μετὰ τὴν πτῆσιν τοῦ εἰς τοὺς αἰθέρας, κατῆλθα πάλιν κ' ἐγὼ εἰς τὸ ἴδιον μέρος ἀπὸ τὸ ὁποῖον εἶχα ἀναχωρήσῃ. Ἡ μητέρα μου μ' ἐδίδαξεν ὅτι ἐγγνήθηκα μὲ ψυχὴν, καὶ ἰδοὺ ὅτι θὰ

ποθάνω πιστεύων εἰς αὐτὴν τὴν ψυχὴν, διότι δὲν ἀμφεβαλλὰ ποτὲ οὕτε διὰ τὴν ἀγάπην οὕτε διὰ τοὺς λόγους τῆς ἀγίας μου μητέρας!

Ἐν ᾧ ὁ ὀρυκτολόγος ἔπινε σιγὰ-σιγὰ τὸ ζεστόν του, — ὅχι καὶ πολὺ ζεστόν, — ὁ παλαιοντολόγος παρέτασεν ἐπὶ τῆς τραπέζης τέσσαρας στοίχους εἰκοσοφράγων, ἀπὸ πέντε εἰς ἑκάστον στοίχον, τὸ ὅλον εἰκοσι. Ἦτο ἀκριβῶς τὸ συμφωνηθὲν ποσόν, καὶ κατὰ τὴν συμφωνηθεῖσαν ἡμέραν. Καὶ ἄφ' οὗ ἡ χρυσὴ παράταξις ἐτελείωσεν, ὁ κύριος Πασῶτος παρέταξεν ἀκόμη καὶ μερικὰς λατινικὰς λέξεις, συνιστῶν εἰς τοὺς θεοὺς τὸν ἀγαπητόν του συνάδελφον, καὶ ἀπῆλθε.

Τότε ὁ κ. Φραντζῆς, ὡς καλὸς χριστιανὸς καὶ ὡς ἅγιος υἱὸς τῆς μητρός του, ἐζήτησε τὸν ἱερέα διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ τελευταῖα του θρησκευτικὰ καθήκοντα, καὶ νὰ πρεστοιμασθῇ διὰ τὸ μέγα ταξίδιον. Ἦτο κατὰ ἀνεπιτήδευτον, εἰλικρινές, εὐθύ, ἐντιμον, ὅπως ὁλόκληρος ἡ ζωὴ τοῦ γέροντος ἐρημίτου.

Ὁ ἱερεὺς ἀπῆλθεν, ἡ νύξ ἐπῆλθε, καὶ εἰς τὸν ἐναεῖον οἰκίσκον ἔμειναν μόνοι, κατὰ τὸ σῆμα, ὁ κ. Φραντζῆς καὶ ἡ Χρυσούλα, αὐτὴ ἀρνούμενη νὰ κοιμηθῇ, ἐκείνος μὴ δυνάμενος νὰ κοιμηθῇ.

— Ἄν ἀποθάνω, κόρη μου, ἠρώτησεν ἑξαφνα ὁ ἀσθενής, τί θὰ κάμῃς ἐσύ;

— Μὰ δὲν θὰ πεθάνετε! Δὲν πρέπει νὰ πεθάνετε, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ πεθάνετε! ἀνέκραγεν ἡ Χρυσούλα μὲ δακρυσμένους ὀφθαλμούς.

— Μὰ γι' αὐτὸ εἶπα «ἄν», ἔσπευσε νὰ προσέσῃ ὁ γέρων, μὲ ἀσθενὲς καὶ γλυκὺ μειδίαμα. Λοιπὸν τί θὰ κάμῃς... ἂ, ὅχι, τί θὰ ἔκαμνεις τότε;

— Δὲν ξέρω... δὲν ξέρω τίποτε... οὕτε τὸ συλλογίζομαι αὐτὸ, οὕτε τὸ συλλογίσθηκα ποτέ...

— Βλέπεις λοιπὸν ὅτι πρέπει νὰ το συλλογισθῶ ἐγὼ γιὰ σένα, καὶ νὰ σοῦ τὸ πῶ γιὰ νὰ ξεύρης; Λοιπὸν ἀκουσε: Ἄν μάγαπᾷς, ἂν πιστεύῃς ὅτι θέλω τὸ καλὸ σου, ἂν θέλῃς νὰ μ' εὐχαριστήσῃς, πρέπει νὰ ὑπανδρευθῇς.

— Νὰ πανδρευθῶ! Καὶ εἶμαι ἐγὼ ἀκόμη γιὰ πανδρεία; Καὶ μὲ ποῖον θέλεις νὰ πανδρευθῶ;

— Μὲ ὅποιον θέλεις, μὲ ὅποιον σοῦ ἀρέσει, νὰ, παραδείγματός χάριν, μὲ τὸ Σιδέρη.

— Ὅσο γιὰ τὸ Σιδέρη δὲν θὰ ἔλεγα ὅχι, γιατί τὸν ξέρω καὶ με ξέρει, εἶμαι στε φίλοι ἀπὸ μικρὰ παιδιὰ. Ὅμως θὰ ἤμουν τὸ πεῖδ ἀχάριστο πλάσμα τοῦ κόσμου, ἂν σὰς ἄφινα ἔτσι νὰ φύγω...

— Ναί, ἀλλ' ἂν σε ἄφινα ἐγὼ;

— Μὰ σὰς το εἶπα καὶ σὰς το ξαναλέγω: δὲν θὰ με ἀφίσετε, δὲν πρέπει νὰ με ἀφίσετε!

— Ναί, βέβαια. Γι' αὐτὸ τί εἶπα πάλι; «ἄν»! Τελοςπάντων, εἴτε μὲ τὸ «ἄν»

μιλοῦμε, εἴτε χωρὶς τὸ «ἄν», αὐτὸ δὲν θὰ μας κάμῃ οὕτε ἐμένα νὰ πεθάνω, οὕτε ἐσένα νὰ μὴν πανδρευθῇς. Ἄς ἀφίσωμε λοιπὸν τὸ «ἄν» καὶ ὅ,τι εἶπεν ὁ Θεὸς θὰ γίνῃ. Χρυσούλα μου! . . . Ναί, θὰ ὑπανδρευθῇς τὸ Σιδέρη. Εἶνε τίμιον καὶ ἐργατικὸ παιδί. Τὸν ἐμελέτησα καλὰ καὶ μοῦ ἀρέσει. Τώρα δός μου ἐδῶ ἐκεῖνο τὸ χαρτί, ποῦ εἶνε ἀπὸ πίσω ἀπὸ τὸν καθρέπτη, ἐκεῖνο τὸ χαρτί μὲ τὴ σφραγίδα. . .

— Τὸ χαρτόσημο; εἶπεν ἡ Χρυσούλα. — Ναί. . . αὐτό. . . πολὺ καλὰ. Τώρα, φάξε νὰ μου εὐρῇς τὴν παλῆά μου πέννα, καὶ γύσε μέσα 'στὸ καλαμάρι λίγο. . . λίγο ζεστό. Τρεῖς στάλας ἀρκούν. Πολὺ καλὰ. . . Τώρα μὴ μου μιλήσῃς, καὶ ἄφισέ με νὰ γράψω μὲ τὴν ἡσυχίαν μου τρεῖς γραμμῆς, ὅχι περισσώτερες.

Ὁ ὀρυκτολόγος ἔγραψε πρῶτα τὰς τρεῖς γραμμῆς, καὶ κατόπιν ἐγράψεν ἄλλας τέσσαρας-πέντε, ἐν ᾧ ἡ Χρυσούλα, σιγὰ, ἀθροῦτως περιπατοῦσα, ἐπληρίασε τὸ κιγκλιδόφρακτον παράθυρον καὶ ἐστάθη ἐκεῖ, ρεμβώδης, βλέπουσα πρὸς τὸ σκοτεινὸν κηπάριον, ὅπου μόλις διεκρίνοντο μελανά τὰ σχήματα τῶν δενδρυλίων καὶ τῶν θάμνων.

Μετ' ὀλίγον ὁ Φραντζῆς ἐφώνησε:

— Χρυσούλα, δός μου ἀκόμη ἕνα φάκελλο καὶ ἀναψέ μου τὸ κερὶ. Φέρε μου καὶ τὴν σφραγίδα μου καὶ τὸ βουλοκέρι. — Τὸ βουλοκέρι; ἠρώτησεν ἡ χωριατοπούλα. Τί εἶνε πάλι αὐτό;

— Νά, παιδί μου, ἐκεῖνο τὸ κόκκινον ραβδάκι, ποῦ βλέπεις ἐκεῖ ἐπάνω 'στὸ μεγάλο κομματί τοῦ χαλαζίου.

Ἡ Χρυσούλα ὑπήκουσεν. Ὁ κ. Φραντζῆς ἐδίπλωσε τὸ χαρτόσημον, τὸ ἔχωσε μέσα εἰς τὸν φάκελλον, καὶ κατόπι τὸν ἐσφράγισεν.

— Ἐτελείωσε! Τώρα, κόρη μου, φύλαξε αὐτὸ τὸ γράμμα μέσα 'στὸ ἐρμάρι. Βάλε το ὀρθίον καὶ ἀκούμῃς το ἐπάνω 'στὲς βόμβες. . . Ἄν, κατὰ τύχην, ἀποθάνω, (ἂν, εἶπα! . . . ἔλα . . .) αὐτὸ τὸ γράμμα θὰ το δώσῃς τοῦ κυρίου Πασῶτος. Εἶνε γέρο-φλύαρος αὐτός ὁ κύριος Πασῶτος, ἀλήθεια, ἀλλὰ τίμιος ἄνθρωπος καὶ καλός! Ἐ οὕτε τόσῳ φλύαροι, οὕτε τόσῳ στίμιοι εὐρίσκονται σήμερα εὐκόλα. . . Ἄς εἶνε! Λοιπὸν, θὰ το κάμῃς καὶ αὐτό, ἀλήθεια, κόρη μου;

— Θὰ το κάμω. . . ὅλα θὰ τα κάμω, θὰ κάμω ὅ,τι θέλετε, κύριε Φραντζῆ, ἀπεκρίθη ἡ Χρυσούλα.

(Ἔπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΩΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ ΑΠΕΚΤΗΣΑΝ ΥΙΟΝ

Ὁ βασιλεὺς τῆς Σελήνης ἐπεθύμει πολὺ νάποκτῇσιν υἱόν. Καὶ ἐπειδὴ ἡ βασίλισσα δέν του ἔκαμνεν, ἐπῆγεν εἰς ἕνα φίλον του Μάγον, ὁ ὁποῖος ἑκατοικοῦσεν εἰς τὴν ἔρημον, πλησίον ἑνὸς ἡφαιστείου ἐσβεσμένου. Γνωρίζετε ὅλοι, ὅτι ἡ Σελήνη καλύπτεται ὁλόκληρος ἀπὸ τοιαῦτα βουνά, κωνοειδῆ καὶ τρυπημένα εἰς βάθος, ὡς πελώρια χωνία.

Ὁ Μάγος τῷ εἶπε:

— Βασιλεῦ, ἐάν θέλῃς υἱόν ποῦ νὰ σου ὁμοιάσῃ καὶ νὰ γίνῃ μετὰ τὸν θάνατόν σου βασιλεὺς τῶν Σελήναιων, πήγαινε νὰ εὕρῃς τὸν θεὸν Σάρ, τὸν παντοδύναμον, καὶ παρακάλεσέ τον νὰ σου χαρίσῃ ἕνα.

Ἄν θέλῃς, ὁ Σάρ, θάποκτῇσιν υἱόν.

— Ἀλλὰ ποῦ εἶνε τὸ παλάτι τοῦ Σάρ; ἠρώτησεν ὁ βασιλεὺς.

— Εἰς τὸ βάθος τοῦ μελανοῦ ἐκείνου κρατήρος, ποῦ βλέπεις ἀριστερᾷ, καὶ ποῦ ἀπῆγει ἐξ λεύγας περίπου ἀπὸ τὸ παλάτι σου. Θὰ πάρῃς τὸν δρόμον ποῦ εἶνε σπαρμένους μὲ μυτερὰ χαλκία καὶ ἀναβαίνει τὴν πλευρὰν τοῦ βουνοῦ. Μὴ λησμονήσῃς νὰ παραλάβῃς μίαν μεταξωτὴν κλίμακα, διὰ νὰ καταβῇς εἰς τὸν κρατήρα σου δίδω κ' ἐγὼ αὐτὰ τὰ γλυκύσματα, — εἶνε ἀπὸ φιστίκι, — τὰ ὁποῖα θὰ ρίψῃς εἰς τοὺς ἐξ σκύλους ποῦ φυλάττουν τὴν θύραν τοῦ Σάρ. Εἶνε πολὺ λαίμαργοι καὶ τρελαίνονται γιὰ φιστίκι. Μὴν ξεχάσῃς οὕτε τὸ ἕνα οὕτε τὸ ἄλλο: εἶδε μὴ, θάναγκασθῇς νὰ πηδῇς πολὺ ἄσχημα εἰς τὴν βαθυτάτην καὶ μαύρην ἐκείνην τρύπαν, καὶ ἂν φθάσῃς κάτω ζωντανός, θὰ σε σπαράξουν οἱ ἄγριοι σκύλοι τοῦ Σάρ.

Ὁ βασιλεὺς, δειροπολὸν τὸν κληρονόμον του, ἐπέστρεψεν εἰς τὸ παλάτι τῶν βασιλείων τῆς Σελήνης, ἀρχαιότατον κτίριον ἐκτισμένον ἀπὸ κυανοῦς λίθους πολὺ μικροῦς, λαμπροῦς καὶ μυτεροῦς, ὡς μικροὶ κῶνοι γάλλυθος. Ἡ πρόσοψις του ἦτο τρυπημένη ἀπὸ τριακόσια ἐξηνταπέντε παράθυρα, καὶ ἐχρησίμευεν ὡς Ἡμεροδείκτης, διότι καθ' ἡμέραν ἐφώτιζαν καὶ ἀπὸ ἐν τῶν παραθύρων τούτων, τὰ ὁποῖα εἶχαν ἀριθμούς, ἀπὸ τὸ 1 ἕως τὸ 365.

Εἰς τὸ φωτισμένον παράθυρον, ἡ βασίλισσα ὤφειλε νὰ παρουσιάζεται καθ' ἑκάστην εἰς τὰς πέντε, ἀπαρεγγλितῶς ἦτο ζήτημα αὐλικῆς ἐθιμοτυπίας, καὶ δὲν παρελείπετο ποτέ. Οἱ ὑαλοπίνakes τῶν παραθύρων τούτων ἀπετελοῦντο ἀπὸ ἕνα μόνον ἀδάμαντα, τόσῳ πολυέδρον καὶ λαμπρόν, ὥστε ἐθάμβωνε κυριολεκτικῶς τοὺς ὀφθαλμούς.

Ἦσαν εἰς τὴν αὐλὴν καὶ στρατιῶται, οἱ ὁποῖοι ἔκαμναν γυμνάσια: κατὰ ἀνθρωπάκια τόσα δά, λιγνὰ σὰν καλάρια, καὶ κίτρινα σὰν τὸ παντεσπάνι, ἐπαλλοι δέ, τάχα ὅτι ἦσαν δόρατα, βελόνας τοῦ

πλεξίματος! Ὁ βασιλεὺς ἐφαίνετο πολὺ ὑπὲρῃφανος διὰ τὸν μικροσκοπικὸν καὶ ἀστεῖον αὐτὸν στρατόν, τὸν ὁποῖον ἐν-τούτοις ὁ ἐξάδελφός του, ὁ βασιλεὺς τοῦ πλανήτου Ἀρεως, ἐζήλευε μέχρι τρέλας!

Τὰ στρατιωτικὰ ἐδάδιζαν ρυθμικῶς: ἐν-δυό! . . . ἐν-δυό! . . . ὑπὸ τὰ ὄμματα τῶν κυριῶν καὶ τῶν μεγιστάνων τῆς σελήνιας αὐλῆς, οἱ ὁποῖοι τὰ ἐθαύμαζαν.

Ἡ βασίλισσα ἐστέκετο εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμόν διακόσια ἑνδεκα παράθυρον, φέρουσα τὴν βασιλικὴν ἄλουργίδα καὶ κινουσα ἀκαταπαύστως τὴν ἄσχημην κεφαλὴν τῆς δεξιᾶ-ἀριστερᾶ, μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ρυθμίζει τὸ βῆμα τῶν στρατιωτῶν τῆς.

— Μίνα, ἐφώνησεν ἀπὸ κάτω ὁ βασιλεὺς, μοῦ κάμνεις τὴν χάριν, ψυχὴ μου, νὰ καταβῇς ποῦ ἔχω κατὰ νὰ σου πῶ;

— Πολὺ παράξενον πράγμα, μὰ τὴν ἀλήθειαν, εἶπεν ἡ Βασίλισσα μὲ πείσμα, νὰ θέλῃς νὰ μου πῇς καὶ τί, σὺ ποῦ ἔχεις τώρα νὰ μου μιλήσῃς ἕνα ὁλόκληρο μῆνα!

— Ἡξεύρεις καλὰ, ὅτι ἡ λύπη διὰ τὸ παιδί μ' ἔκαμνε σιωπηλόν. Τώρα ὅμως, ἀγάπη μου, σοῦ ὑπόσχομαι ὅτι θὰ μιλήω, θὰ γελῶ, θὰ τραγουδῶ, θὰ χορεύω. . .

— Καὶ πῶς τῷπαθες αὐτό; διέκοψεν ἡ βασίλισσα, ἀκόμη κακιομένη. Μὴ σου ἔπεσε κανένα παιδί ἀπὸ τὴν Γῆν; . . .

Γιὰ νὰ το ἰδῶ.

— Ὅχι, κυρία μου, τὸ παιδί δέν μου ἔπεσεν ἀπὸ τὴν Γῆν, οὕτε ἀπὸ κανένα ἄλλο ἀστέρι! θὰ μοῦ το δώσῃ τὸ χέρι ἑνὸς θεοῦ, ποῦ κατοικεῖ εἰς τὰ σπλάχνα τῆς Σελήνης. Ἔτσι ὁ υἱός μου θὰ εἶνε πραγματικῶς ἅγιος νὰ γίνῃ μίαν ἡμέραν βασιλεὺς.

— Θὰ το ἰδοῦμε, θὰ το ἰδοῦμε, ἐγγύλινεν ἡ βασίλισσα, πολὺ δυσχερῆστημένη ποῦ δέν τὴν ἐλογάριαζαν καθόλου εἰς τὸ ζήτημα τοῦ κληρονόμου τῆς σελήνιας δυναστείας. Ἀφ' οὗ θὰ βγῇ ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς σελήνης, θὰ εἶνε μαῦρος σὰν τὸ κάρβουνο, καὶ ὅθι σου γίνῃ ἕνας διάδοχος μὴ χαρὰ καὶ τρεῖς τρομάρες!

Τότε ὁ βασιλεὺς Μοῦ ἀφῆκε τὴν πεισματάρην βασίλισσαν, ἡ ὁποία δέν ἐννοοῦσε νὰ συμμερισθῇ τὴν χαρὰν του, καὶ εἰσῆλθε μόνος εἰς τὰ ἰδιαιτέρη δωμάτια τοῦ ὁποῦ ἐξῆλθε μετ' ὀλίγον μὲ ὑψηλὰ ὑποδήματα, μὲ θώρακα κατὰχρυσον καὶ μὲ περικεφαλαιὰν χαλκίνην. Εἰς τὴν χεῖρά του ἐκράτει τὸν σάκκον μὲ τὰ πολύτιμα γλυκίσματα τοῦ μάγου, καὶ ἀπὸ τὸν ὀμὸν του ἐκρέματο μίαν μεταξωτὴ ἀνέμωσκαλα. Ἡ περιέργεια τῶν αὐλικῶν εἶχεν ἐξεγερθῇ ἄφ' ὅσα εἶπεν ὁ βασιλεὺς πρὸς τὴν βασίλισσαν, καὶ ὅταν τὸν εἶδαν ἐτοιμὸν διὰ τὴν ἐκδρομὴν, ὅλοι τὸν περιεκύκλωσαν κρᾶζοντες:

— Μεγαλειότατε, Μεγαλειότατε! πάρε μας μαζί σου! Θέλομεν νὰ ἔλθωμεν

καὶ ἡμεῖς εἰς τὰ σπλάχνα τῆς Σελήνης καὶ νὰ πάρωμεν τὸν Διάδογον.

Ἀλλ' ὁ βασιλεὺς δέν ἠθέλησε, συλλογισθεὶς ὅτι πολὺ πιθανόν ὁ Σάρ νὰ ἠνωχλεῖτο ἀπὸ τὴν φλυαρίαν ὅλου ἐκείνου τοῦ σμήνους τῶν ἀεργῶν δέν ἐπέ-τρεψε δὲ νὰ τον συνοδεύσῃ παρὰ μόνον ὁ ἀδελφός του Πάπ, ὁ ὁποῖος ἔχει τὴν φιλίαν καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ βασιλέως, — ἀλλὰ πολὺ ἀδίκως, καθὼς θὰ ἴδωμεν μετ' ὀλίγον.

— Ἀδελφέ μου, τῷ ἔλεγεν ὁ βασιλεὺς καθ' ὁδόν, ἐν ᾧ ἐπῆγγαιναν εἰς τὸν κρατήρα ἀγαπημένε μου ἀδελφέ, πόσον εἶμαι σήμερον εὐτυχής! Καὶ σὺ ποῦ εἶσαι τόσον καλὸς καὶ μάγαπᾷς πολὺ, πόσον πρέπει νὰ χαίρεσαι μαζί μου! Τὸ παιδί ποῦ πηγαινόμεν νὰ πάρωμεν, θὰ το ἀνα-θρέψωμεν οἱ δύο μας, θὰ το διδάξωμεν τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν σοφίαν, διὰ νὰ γίνῃ μέγας βασιλεὺς, ἀγαθός, δίκαιος, λαοφιλής, καὶ νὰ δοξάσῃ τὴν δυναστείαν του καὶ τὴν πατρίδα μας.

— Ναί, ναί, ἀπεκρίνετο μὲ ἀγῶνα ὁ πρίγκιψ Πάπ! ἐπείτα εἰσώπα.

Πρέπει νὰ μάθετε τώρα ὅτι ὁ Πάπ, βλέπων ἄτεκνον τὸ βασιλικὸν ζεῦγος, πρὸ πολλοῦ ἔτρεφε τὴν ἐλπίδα ὅτι θανήρχετο αὐτὸς εἰς τὸν θρόνον μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μεγαλητέρου ἀδελφοῦ του. Διὰ τοῦτο ἡ ἀπροσδόκητος ἔλευσις ἀνεψιοῦ καὶ κληρονόμου, ἡ ὁποία διέψευδεν ὅλας τὰς ἐλπίδας, δέν ἦτο φυσικὰ δυνατόν νὰ χαροποιήσῃ τὴν μοχλοῦράν του ψυχὴν, τὴν ζηλότυπον καὶ ὑποκρίτριαν.

Ὁ Πάπ προσεποιεῖτο ὅτι ἀγαπᾷ πάλυ τὸν ἀδελφόν του, διὰ νὰ τον διαδεχθῇ εὐκολώτερα μίαν ἡμέραν, διότι ὁ Μοῦ ἐλατρεῖτο ἀπὸ τοὺς ὑπηκόους του. Ἀλλ' ἐάν ὁ Μοῦ αὐτὸς ἠμποροῦσε νὰ ἀναγνώσῃ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ἀδελφοῦ του, θὰ ἐτρόμαξεν ἀπὸ τὸ μῖσος, τὸ ὁποῖον ὁ Πάπ ἔτρεφεν ἐναντίον του.

Ὁ βασιλεὺς, συλλογισόμενος ὅλον ἐν τὴν μέλλουσαν εὐτυχίαν, ἐδάδιζε, χωρὶς νὰ παρατηρήσῃ διόλου τὴν στενοχωρίαν τοῦ Πάπ, ὁ ὁποῖος ἐμνηχανάτο κατὰ νοῦν, ἐδυσσοδόμει τὰ πλέον καταχθόνια σχέδια.

Ἐπιτέλους ἐφθασαν εἰς τὸ βουνόν.

— Νομίζω, ὅτι εἶνε καλλίτερα νὰ μείνῃς ἐδῶ, ἀγαπητέ μου Πάπ, διὰ νὰ παρουσιασθῶς μόνος εἰς τὸ ἄντρον τοῦ θεοῦ, εἶπεν ὁ βασιλεὺς. Ἢ μὲ περιμεινῇς ἕως νὰ ἐπιστρέψω, καὶ ἐλπίζω ὅτι δέν θὰ ἤρῃς πολὺ.

— Ὅχι, ὅχι, εἶπε ζωῶς ὁ πρίγκιψ. Θάναθός μαζί σου διὰ νὰ σου κρατήσω τὴ σκάλα καὶ νὰ σε βοηθήσω νὰ καταβῇς. Μὴ μου πῇς ὅχι, διότι θὰ με λυπήσῃς πολὺ.

Ὁ βασιλεὺς ἠὐχαρίστησε τὸν ἀδελφόν του, καὶ ἤρχισαν νὰ ἀναβαίνουν μαζί τὸ στενὸν μονοπάτι, τὸ ὁποῖον ἔφερε πρὸς τὸν κρατήρα. Ὁ Πάπ ἐπέμεινε νὰ προπορευθῇ ὁ βασιλεὺς. Μάλιστα ἐζήτησε νὰ

τον ἀπαλλάξῃ καὶ ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ σάκου καὶ τῆς κλίμακος, τὸ ὁποῖον τὸν ἐδυσκόλευε καὶ τὸν ἐκούραζεν. Οὕτω, ἐλαφρωθεὶς, ὁ βασιλεὺς ἐπροχωροῦσε μὲ μεγάλα βήματα, ἐν ᾧ ὁ ὑποχρεωτικὸς ἀδελφός του τὸν ἠκολούθει μὲ μικρότερα, καὶ ἡ μεταξὺ τῶν ἀπόστασις ἠῤῥανεν ὁλονέν. Συνέβη λοιπὸν, εἰς μίαν στροφὴν τοῦ μονοπατίου, τὸ ὁποῖον ἀνέιρπε μ' ἐλιγμούς, νὰ κρυφθῇ ὁ βασιλεὺς ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ πρίγκιπος. Τότε ὁ Πάπ, ἐπωφελοῦμενος τῆς εὐκαιρίας, ἐβγαλε τὸ μαχαίρι τοῦ καὶ ἐκοψεν ἕνα σκαλοπάτι τῆς κλίμακος, τὸ πρῶτον τυγχόν, διότι ἔπρεπε νὰ το κάμῃ γρήγορα. Μάλιστα δέν το ἐκοψεν ὁλοῦς, τοῦτο ὅμως ὅχι ἀπὸ τὴν βίαν του, ἀλλὰ ἐπίτηδες, διότι ἔπρεπε νὰ κρατῇται ὀλίγον τὸ σκαλοπάτι, διὰ νὰ μὴ το ἰδῇ κομμένον ὁ βασιλεὺς καὶ χαλάσῃ τὸ σχέδιον.

— Ἐ, Πάπ! ἐφώνησε μετ' ὀλίγον ὁ Μοῦ! τί ἔπαθες καὶ περπατεῖς σὰν χελώνα; Δὲν ἀνυπομονεῖς λοιπὸν, ἀδελφέ μου, νὰ ἰδῇς τὸν ἀνεψιόν σου;

— Νὰ πάρῃ ὁ διάβολος τὸν ἀνεψιόν μου! ἐπιθύρειν ὁ κακὸς αὐτὸς θεὸς. Ἀλλὰ δὲν εἶπε τίποτε δυνατότερα, καὶ ἐπέσπευσε τὸ βῆμα. Μετ' ὀλίγον ἐφθασε τὸν ἀδελφόν του, ὁ ὁποῖος ἐξηκολούθησε τότε τὴν ἀνάβασιν, τερετίζων ἄσχημα ἐμβατήριον, δημοφιλὲς εἰς τὴν Σελήνην:

Μαῦρη εἶν' ἡ νύχτα 'εἰς τὸ βουνόν
Στοὺς βράχους πέφτει χιόνι. . .

(Ἔπεται συνέχεια.)

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΕΥΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ

Εἰς τοὺς ΔΙΑΓΟΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ Ι. ΒΡΥΔΝΗ

Βραβευθεῖσα ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ἰνῶ
Εἰς τὸν 63ον Διαγωνισμόν τῶν Ἀδύων.
(Ἔδε φυλλάδιον 36, σελ. 302).

ΠΟΥ ΕΙΝΕ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ;

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Η ΑΓΡΙΟΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΣ

Ἡ Μαρίνα, ἡ κόρη τοῦ κηπουροῦ, σὰν εἶδε τὸν πατέρα της νὰ φέρῃ ἀπὸ τὸ βουνὸ τρεῖς τριανταφυλλίες καταπράσι- νες καί, τὸ περισσότερο, χωρὶς κανένα σουβλερὸ καὶ κακὸ ἀγκυθάνι, ἐπετοῦσεν ἀπὸ τῆς χαρᾶς της καὶ ἔλεγε :

— Νὰ λουλουδάκια, νὰ τριανταφυ- λλίες εὐμορφες-εὐμορφες καὶ εὐγενικές ! ὅχι σὰν ἐκεῖνες-ἐκεῖ τὲς ἀχάριστες, τὲς κοινές, ποὺ καθὼς πᾶει κανεὶς νὰ τὲς κό- ψῃ ἓνα τριανταφυλλάκι, τοῦ κεντοῦν τὸ δάκτυλο, τὸ ῥατώνουν, τὸ κάνουν καὶ πονῇ, ὦχ, παραπολὺ νὰ πονῇ !

Καὶ λέγουσα μὲ τὸ γελαστό στοματά- κι της τὰ λογάκια αὐτά, φωνάκτο-φωνα- κτά, σὰν νὰ ἤθελε νὰ τὴν ἀκούσουν ἡ ἄλλες—ἡ καλές— τριανταφυλλίες τοῦ κήπου, ποὺ κάποτε, φαίνεται, τῆς ἀγκυ- λώσαν τὸ κρινιδάκτυλο χεράκι, ἐπῆρε ἑστὴν ἀγκυλιά της τὲς ἀγριοτριανταφυλ- λίες καὶ ἔτρεξεν εἰς τὸν ἀνθῶνα. . .

Ὁ πατέρας της, σὰν ἀκουσεν ἐκείνους τοὺς λόγους τῆς μικρούλας τοῦ κόρης, δὲν ὠμίλησεν, ἀλλ' ἔχαμογέλασε, σὰν νὰ ἤθελε κάτι νὰ της εἰπῇ διὰ τὸν τόσον της ἐνθουσιασμόν, καὶ δὲν της ἔδωκεν ἀπάντησιν.

Ἐπέρασεν ἡ ἀνοιξίς, ἦλθε τὸ καλο- καιρὶ, καί, σὰν ἔφυγε τὸ φθινόπωρον καὶ ὁ χειμῶνας, ὁ πατέρας ἐπῆρε μίαν ἡμέ- ραν ἀπὸ τὸ χεράκι τὴν Μαρίναν καὶ τῆς εἶπε :

— Πάμε τώρα ἑστὸν ἀνθῶνα νὰ ἰδοῦ- με τὲς ἀγριοτριανταφυλλίες σου, τὲς χα- ριτωμένες σου φιλενάδες ! θαρρῶ πῶς θά- καμαν ματάκια, καὶ σὲ ὀλίγες ἡμέρες θὰ κόψῃς ἅφ' ὅθ' αὐτὰ μετὰ τὰ δακτυλάκια σου ἀγριοτριαντάφυλλα, νὰ τα κάμῃς

Τὰ φῶτα λάμπουν κι' ὁ χορὸς φαϊδρότατος προ- θαίνει,—καθὼς λέγει καὶ τὸ παλαιὸν τραγούδι.

Εἶνε, ὡς βλέπετε, χο- ρὸς μεταμφιεσμένων καὶ μὴ. Ἀλλ' ἡ νεαρὰ δε- σποινὴς Ὑπατία δὲν φο- ρεῖ προσωπίδα, καὶ ὅλοι θαυμάζουν τὸ ὡραῖόν της πρόσωπον, τὴν μεγαλο- πρεπῆ της ἐνδυμασίαν τοὺς χαριτωμένους της τρόπους. Ὅλοι δι' αὐτὴν ὀμιλοῦν, καὶ ἀνεκνήρυχθη πλέον Βασίλισσα τοῦ χο- ροῦ.

Εἶνε ἡ πρώτη φορά που πηγαίνει εἰς χορὸν ἡ δε- σποινὴς Ὑπατία. Διὰ τοῦ- το ὁ θρίαμβός της τὴν τρομάζει. Ἐντρέπεται καὶ κρύπτεται. Ὅλοι δι' αὐ- τὴν ὀμιλοῦν, ἀλλὰ κανεὶς δὲν τὴν θέλει τώρα . . . Ποῦ νὰ εἶνε ;

Ὁραία ἀνθοδέσμη, διὰ τὴν ἑορτὴ τῆς κα- λῆς σου μητέρας. Πηγαίνουμε.

Ἐφθασαν εἰς τὸν ἀνθῶνα. Πραγμα- τικῶς ἡ τρεῖς ἀγριοτριανταφυλλίες εἶχαν γίνῃ ἀγνώριστες ! εἶχαν πετάξῃ ματάκια, οἱ κλώνοι τῆς μῖας ἐσμιγαν μὲ τοὺς κλώ- νους τῆς ἄλλης, καὶ ἔχαριτετοῦσαν τὴν κα- λὴν των φίλην, ἡ ὁποία τὰς ἐδέχθη μὲ τόσῃν στοργῇ, μὲ τόσῃν εὐγένειαν, μὲ τόσῃν φιλοξενίαν.

Ἀμα ἐπλησίασεν, ἡ Μαρίνα ἔτρεξε περίχαρη νὰ τὲς ἀγκυλιάσῃ, νὰ τὲς φι- λήσῃ.

— Ὡχ ! ὅμως εὐθὺς ἠκούσθη . . . Ὡχ ! πατερᾶχ μου ! Κύτταξε . . . μὲ ἀγ- γυλῶσαν ! Καλέ, δὲν εἶνε αὐτές ! Δὲν εἶνε ἡ καλὴς μας ἀγριοτριανταφυλλίς, ἔκαμα λάθος !

Τότε ὁ πατέρας τῆς εἶπε :

— Αὐτὲς ἡ ἴδιες εἶνε ! μὰ βλέπεις, ὅτι ἔκαμαν ἀγκαθάνια, σὰν ἦλθαν ἐδῶ ἑστὸν κήπο, ἀπὸ τὸ βουνὸ καὶ τὴν ἐρημιᾶ μέσα ἑστὸς ἀνθρώπους, καὶ προ πάντων, κα- θὼς φαίνεται, σὰν ἀκουσάν τότε νὰ λέ- γῃς ὅτι θὰ τὲς πάρῃς τὰ λουλουδά- κια των. . .

— Μὰ ἐγὼ δὲν εἶπα τέτοιο λόγο ! . .

— Δὲν εἶπες γι' αὐτές, τὸ ἐνθυμοῦ- μαι ! μὰ εἶπες γιὰ τὲς ἡμέρες, ὅτι σ' ἀ- γκυλῶσαν, ἡ καλὴς, τὸ χεράκι σου, ἄμα θέλησες νὰ κόψῃς ἓνα τριανταφυλλάκι . . . καὶ τὰς ἐθρίβεις ! λοιπὸν κι' αὐτές, διὰ νὰ ὑπερασπίσουν τὰ λουλουδάκια των, καθὼς ἐνόησαν, ὅτι μεταξὺ τῶν ἀν- θρώπων δὲν εἶνε ἀσφαλεῖς, ὅπως ἦσαν εἰς τὸ βουνό, ἡσυχες, ἐλεύθερες, χωρὶς νὰ τὲς πειράξῃ κανεὶς, καὶ ὅτι θὰ τὲς ἐ- νοχλοῦμε καὶ θὰ τὲς παίρνωμε τὰ ὡραῖά των λουλουδάκια, ἔκαμαν κι' αὐτὲς ὅ, τι ἡ ἄλλες ! ἔχουν τώρα ἀγκυθάνια, καὶ

δὲν εἰσπορεῖ καθένας νὰ πηγαίῃ νὰ τὲς κόψῃ, ἔτσι εὐκόλως τὰ τριανταφυλλάκια των ! Ὑπερασπίζονται τὸν ἑαυτὸν των, ὅπως ὅλοι μας. Μὴ λοιπὸν τὲς κατηγο- ρῇς, ἀλλὰ, σὰν γίνουν τὰ ἀνθή των, πᾶ- ρε ἓνα ψαλιδάκι καὶ κόψε μετὰ προσοχῇ τὰ τριαντάφυλλά των, χωρὶς μὲ τὰ δάκτυ- λά σου, ἄγρια-ἄγρια, νὰ σπάξῃς τὰ κλώ- νιά των, γιατί πονοῦν καὶ θὰ σε ἀγκυ- λώσουν.

(Μήσεις)

I. Γ. Τ.

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΑΝΑ ΤΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ

Η ΘΕΙΑ ΜΟΥ ΟΥΡΑΝΙΑ

(Συνέχεια· ἴδε σελ. 378.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΘ'

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΓΗΙΝΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

«Ὀλίγον κατ' ὀλίγον, Κωστάκη μου, ἐρχόμεθα εἰς μικρότερα σώματα» ἀπὸ τὸν τρομακτικὸν ἐκεῖνον κόσμον τῶν νεφε- λειδῶν, κατήλθομεν εἰς τὸν κόσμον μας, τὸν Γαλαξίαν μας, ὁ ὁποῖος εἶνε μία μο- νὰς εἰς τὸν κόσμον ὀλόκληρον· καὶ ἀπὸ τὸν Γαλαξίαν κατέβημεν εἰς τὸν ἡλιακὸν μας κόσμον, ὁ ὁποῖος κατέχει πολὺ μι- κρόν θέσιν σχετικῶς πρὸς τὸν Γαλα- ξίαν. Τώρα πάλιν θὰ καταβῶμεν εἰς τὸν πραγματικῶς ἰδικὸν μας κόσμον, τὸν κό- σμον τῆς Γῆς, ὁ ὁποῖος ἐπίσης κατέχει πολὺ ὀλίγην θέσιν μεταξὺ τῆς συνοδείας τοῦ κεντρικοῦ Ἠλίου, τοῦ κυρίου καὶ αὐ- θέντου μας. Ἐπανήλθομεν λοιπὸν ἐπὶ τέλους εἰς τὴν Γῆν μας· καὶ τώρα πλέον ὅποτε ἔχεις ἐξοικειωθῇ μὲ ὅσα σοῦ εἶπα ἔως τώρα, πρόσεχε εἰς ὅσα θὰ σοῦ ἐξηγήσω ἀκόμη.

— Μεῖνε ἡσυχῇ, θείτσα μου· σὲ ἀ- κούω ὅλος προσοχῇ.

— Ὑπῆρχε καιρὸς, ἂν τὰ πράγματα συνέβησαν ὅπως σοῦ ἐξηγήσα, —καὶ δι' αὐτὸ εἰμεθα βέβαιοι ἀπὸ χιλίους λόγους, —ὕπῆρχε λοιπὸν καιρὸς κατὰ τὸν ὁποῖον ἡ Γῆ, αὐτὴ ἡ Γῆ ἐπὶ τῆς ὁποίας περι- πατοῦμεν, ἦτο λεπτὸς καπνὸς τρέχων εἰς τὸν οὐρανὸν μαζί μὲ τὴν μέλλουσαν Σε- λήνην, τὴν πιστὴν της ἀκόλουθον.

Τότε ἡ Γῆ μας εὐρίσκετο εἰς τὴν μι- κρὰν της ἡλικίαν· ἀλλ' ὅσον μικρά καὶ ἂν ἦτο, ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλα σώματα ἢ σφαῖρα ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐγένινεν ἡ Γῆ καὶ ἡ Σελήνη, ἡ μᾶλλον πρῶτον ἡ Σε- λήνη καὶ ἔπειτα ἡ Γῆ, εἶχε διάμετρον πολλῶν ἑκατοντάδων χιλιάδων χιλιομέ- τρων.

— Καὶ τώρα πόση εἶνε ἡ διάμετρος τῆς Γῆς ;

— Δώδεκα χιλιάδες ἐπτακόσια χιλι- ὄμετρα.

— Ἀρκετὰ ἐμικρύνη.

— Ἡ σφαῖρα λοιπὸν ἐκεῖνη, ὅσον πε- ριστρέφετο καὶ περιεμαζεύετο, ἐπέζετο ἀπὸ τὰ δύο μέρη καὶ ἐξωγχοῦτο εἰς τὸ

μέσον, μέχρις ὅτου ἐπὶ τέλους ἀφῆκε τὸν δακτύλιον ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐγένινεν ἡ Σελή- νη· ἂς ἀρίστων ὅμως αὐτὴν διὰ νὰ ἐλ- θωμεν εἰς τὴν Γῆν.

Εὐρίσκόμεθα τώρα, ἀγαπητέ μου, εἰς τὸ μᾶλλον ἐνδιαφέρον κεφάλαιον τῆς ἱστορίας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶνε πλέον ἀνάγ- κη νὰ σοῦ εἰπῶ σπουδαιότατον νόμον τῆς φύσεως, εἰς τὸν ὁποῖον τὰ πάντα ὑπα- κούουν. Τοιοῦτοι ὅμως εἶνε πάντες οἱ νόμοι τῆς φύσεως· δηλ. εἶνε γενικοί.

Ὅλα τὰ ἄστρα, μεγάλᾳ ἢ μικρά, ἐ- σχηματίσθησαν μὲ τὸν ἴδιον τρόπον. ὅπως ὅλοι οἱ νεοσσοὶ σχηματίζονται ἀπὸ τὸ λεύ- κωμα καὶ τὸν κρόκον τοῦ ὡοῦ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Εἶνε ἀλήθεια ὅτι δὲν γνω- ρίζομεν ἀκριβῶς αὐτὸν τὸν τρόπον, ὅπως δὲν γνωρίζομεν λεπτομερῶς τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον συνετελέσθη ἡ θαυμαστὴ μεταμόρφωσις εἰς τοὺς ἄλλους κόσμους. Τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ μὲ τὴν Γῆν· θὰ σοῦ δείξω ὅμως αὐριον τὴν ἡμέραν ἐν ἄστρον, τὸ ὁποῖον τώρα φαίνεται ὅπως ἄλλοτε ἐφαίνετο ἡ Γῆ μας.

— Ποῖον ἄστρον ;

— Εὐρὲ το' ἐν πληρεὶ ἡμέρᾳ δὲν ὑπάρχουν δύο ἄστρα εἰς τὸν οὐρανόν.

— Τί ! ὁ ἥλιος ; Ἡ Γῆ λοιπὸν ἦτο ποτὲ ἥλιος ;

— Πολὺ μικρὸς ἥλιος, ὁ ὁποῖος ἐστρέφετο γύρω εἰς τὸν μέγαν, ὅπως ἐκεῖνοι τοὺς ὁ- ποίους βλέπομεν εἰς τοὺς νεφε- λειδεῖς.

— Πῶς διακρίνουν ὅτι ἐν ἄ- στρον εἶνε ἥλιος ;

— Πῶς διακρίνουν ἀνημμένην λυχνίαν ἀπὸ σβεστήν ;

— Ἀπὸ τὴν φλόγα.

— Καὶ ὁ ἥλιος εἶνε κατὰ

μῆκα μέρος πελωρία φλόξ, σφαῖρα ἀπὸ φλεγόμενον ἀέριον, τὸ ὁποῖον πανταχό- θεν περιβάλλει· ρευστὸν πυρρὴν· ἄλλοτε καὶ ἡ Γῆ μας διήλθεν ἀπ' αὐτὴν τὴν κατὰ- στασιν, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι πλανῆται, οἱ ὁποῖοι εἶνε καὶ αὐτοὶ ἐπίσης ἐσβεσμέ- νοι ἥλιοι.

— Αὐτοὶ ὅμως λάμπουν εἰς τὸν οὐ- ρανόν.

— Ἡ λάμψις των εἶνε ἀντανάκλα- σις τοῦ φωτός, τὸ ὁποῖον ὁ ἥλιος στέλ- λει περὶ τοῦ πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις. Παρατήρησε, ὅταν αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου πίπτουν ἐπὶ τῆς πεδιάδος, πόσον χρυσί- ζουν αὐτὴν ! Καὶ ἡ Γῆ ἐπίσης θὰ σοῦ ἐφαίνετο ὅτι λάμπει, ἂν παρεθέρεις αὐ- τὴν ἀπὸ τὸν Ἄρην ἢ τὴν Ἀφροδίτην, οἱ ὁποῖοι ἐπάνω κάτω ἔχουν τὸ ἴδιον μὲ αὐ- τὴν μέγεθος.

— Τί παράδοξον εἶνε, οἱ κάτοικοι τοῦ Ἄρεως καὶ τῆς Ἀφροδίτης, ἂν, ὅπως λέγεις, ὑπάρχουν, νὰ σκέπτονται καὶ ἐκεῖνοι ἂν ἐπὶ τῆς Γῆς ζοῦν ἄνθρωποι !

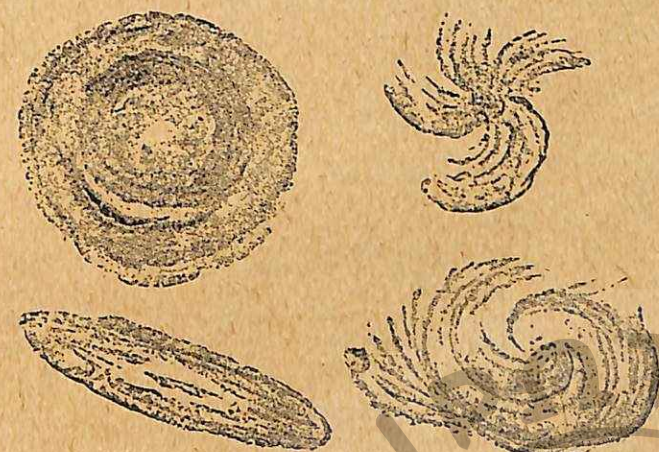
Πῶς ὅμως ἡ Γῆ, ἡ ὁποία ἦτο ἀνημ- μένη λυχνία, τώρα εἶνε σβεστή ; αὐτὸ μὲ στενοχωρεῖ ἀρ' ὅτου μοῦ τὸ εἶπες.

— Μετ' ὀλίγον θὰ σοῦ τὸ ἐξηγήσω, διότι δὲν εἶνε ἀμέσως ἡ ἐξηγήσις, καὶ πρέπει ν' ἀρίστων δι' ὀλίγον τὴν ἀστρο- νομίαν χάριν τῆς φυσικῆς.

Γνωρίζεις τὸν νόμον τῆς παγκοσμίου ἑλξέως, σύμφωνα μὲ τὸν ὁποῖον τὰ σώμα- τα ἔλκουν τὸ ἐν τὸ ἄλλο· αὐτὴ ἡ δύνα- μὴς ἐνεργεῖ ἐπίσης καὶ ἐντὸς τῶν σωμά- των καὶ τότε λέγεται σὺν ο χ ῆ. Αὐτὴ ἡ δύναμις συγκατεῖ τὰ μόρια τοῦ σιδή- ρου, ἐπὶ παραδείγματι, τὰ ὁποῖα τόσον στερεῶς εἶνε προσδεμένα πρὸς ἄλληλα.

Ἐνεργεῖ ὅμως ἐντὸς τῶν σωμάτων καὶ ἄλλη δύναμις, ἡ ὁποία διαρκῶς προ- σπαθεῖ ν' ἀπομακρύνῃ τὰ μόριά των· αὐτὴ ἡ δύναμις εἶνε ἡ Θερμότης.

Θέρμανε περισσότερον κλειδίον, τὸ ὁποῖον εἰσῆρχετο ἴσα ἴσα εἰς τὸ κλειθρον, καὶ θὰ ἴδῃς ὅτι μετὰ τὴν θέρμανσιν δὲν εἰσέρχεται πλέον· τόσον ἡ ἀνεπαίσθητος ἀπομάκρυνσις τῶν μορίων τοῦ σιδήρου τὸ

Τὸ Σύστημα τοῦ Λαπλασίου.

ἔκαμε μεγαλύτερον. Ἀφες αὐτὸ νὰ κρυ- ῶσῃ, καὶ θὰ ἴδῃς τώρα πόσον εὐκόλως εἰσέρχεται, ἐπειδὴ ἐπανήλθεν εἰς τὸ πρό- τερον μέγεθος.

Εἰς τὸ κλειδίον, ὅπως καὶ εἰς ὅλα τὰ στερεὰ σώματα, ἡ συνοχὴ βασιλεύει καὶ κρατεῖ πάντα τὰ μόρια στερεῶς συνδε- μένα πλησίον ἀλλήλων.

Καὶ εἰς τὸ ὕδωρ ἐπίσης, τὸ ὁποῖον εἶνε ὑγρόν, κρατοῦνται ὑπὸ τῆς συνοχῆς τὰ μόρια πλησίον ἀλλήλων, ὅχι ὅμως τόσον στερεῶς ὅπως εἰς τὸν σίδηρον. Τὰ μόρια εἰς τὰ ὑγρά ὁμοιάζουν μὲ στρατι- ῶτας παρατεταγμένους εἰς ἀραιὰν γραμ- μὴν, ὅποτε ἕκαστος δύναται νὰ κινῆται χωρὶς νὰ παρενοχλῇ τὸν γείτονά του· δι' αὐτὸ καὶ τὰ μόρια τοῦ ὕδατος εὐκό- λως μετακινοῦνται.

Πολὺ χειρότερα ὅμως συμβαίνουν εἰς τὸν ἀέρα, ὅπως καὶ εἰς ὅλα τὰ ἀέρια· ἐκεῖ ἔχουν ἐπαναστατήσῃ τὰ μόρια κατὰ τῆς συνοχῆς, καὶ ἡ ἐπαναστάσις ἔχει φθάσῃ εἰς τὸ κατὰκόρυφον. Φεύγει λοι- πὸν τὸ ἐν τὸ ἄλλο μὲ μεγάλην δύναμιν,

καὶ μόλις τὸ βάρος τοῦ ἀέρος, ὁ ὁποῖος μᾶς περιβάλλει, κατορθώνει νὰ τὰ συγ- κρατῇ καπῶς. Ἐννοεῖς ὅμως, ὅτι αὐτὰ αἱ ἐπαναστάσεις δὲν γίνονται ἀρ' ἑαυτῶν· ὅπως συμβαίνει πάντοτε, ὑπάρχει κάποιος ἀρχηγός, ὁ ὁποῖος προσηλυτίζει τὰ μό- ρια καὶ τὰ ἀποσπᾷ ἀπὸ τὸ κράτος τῆς συνοχῆς, καὶ αὐτὸς ὁ ἀρχηγός εἶνε ἡ θερμότης, ὁ προαιώνιος ἐχθρὸς τῆς συνο- χῆς. Ὅταν ἡ θερμότης ἐνεργῇ ἐπὶ τῶν διαφόρων σωμάτων, μὲ δύναμιν διαφορε- τικὴν εἰς ἕκαστον σῶμα, μεταβάλλει αὐτὰ ἀπὸ στερεὰ εἰς ὑγρά καὶ ἀπὸ ὑγρά εἰς ἀέρια, ὅποτε πλέον τὰ μόρια ἐλευθε- ροῦνται ἀπὸ τὴν συνοχήν. Νὰ παρατηρή- σῃς ὅμως κατὰ παράδοξον τὸ ὅτι τὸν συμβαίνει ἐδῶ : ἡ θερμότης δὲν ἐργάζε- ται κατ' αὐτὰς τὰς ἐπικρατούσας πρὸς ὀφέλους της, ἀλλὰ τὸναντίον αὐτὴ γί- νεται αἰχμαλωτιστὸς τῆς συνοχῆς, ἐνὸς διαρ- καί ἡ ματρωπὴ, τῆς ὁποίας αὐτὴ ἡ θερ- μότης ὑπῆρξεν ἡ αἰτία. Ὅταν σῶμα τι ἀπὸ ἀέριον γίνῃ πάλιν ὑγρόν, τότε ἀμέ- σως ἡ αἰχμαλωτισθεῖσα θερμό- της ἐλευθεροῦται καὶ ἀναλαμβάνει τὴν ἐλευθερίαν τῶν κινήσεων της—τότε ἡ θερμότης γίνεται ἐλ ε υ θέρ α ἢ αἰ σ θ ῆ τ ῆ, ἐ- πειδὴ εἶνε δυνατόν νὰ αἰσθανθῶ- μεν αὐτὴν, ἐνῶ πρότερον ἦτο λ α ν θ ἄ ν ο υ σ α, ἐπειδὴ εὐρί- σκετο ἐγκλωβισμένη εἰς τὴν φυ- λακὴν καὶ ἀπὸ τίποτε δὲν ἐπρό- δίδετο ἡ παρουσίᾳ της.

Τὸ βλέμμα σου μ' ἐρωτᾷ ποῦ θὰ καταλήξω μὲ τὴν ἱστορίαν τῶν ἐρίδων τῆς θερμότητος καὶ τῆς συνοχῆς, καὶ τί σχέσιν ἔχουν ὅσα σοῦ λέγω μὲ τὰς φλόγας, αἱ ὁποῖαι περιέβαλλον τὸν πρῶτον πηρὴνα τῆς Γῆς, ὅποτε ἀκόμη ἦτο λυχνία ἀνημμένη. Ἐπειτα ἀπὸ ὀλί- γον ὅμως θὰ ἐνοήσῃς τὴν σχέσιν· τώρα γνωρίζεις ὅτι τὰ γήινα σώματα παρου- σιάζονται εἰς ἡμᾶς ὑπὸ τρεῖς καταστά- σεις : ὡς στερεά, ὡς ὑγρά καὶ ὡς ἀέρια· ὑπάρχει ὅμως καὶ τετάρτη κατάστασις, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα δὲν εἶνε νέον διὰ σέ, καὶ αὐτὴ ἡ κατάσταση εἶνε ἡ κοσμική· καὶ εἰς αὐτὴν συμβαίνει ὅ, τι καί τις τὰς ἄλλας.

(Ἐπετα συνέχεια.)

(J. Macé) A. Σ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ἦτο λυχνία ἀνημμένη. Ἐπειτα ἀπὸ ὀλί- γον ὅμως θὰ ἐνοήσῃς τὴν σχέσιν· τώρα γνωρίζεις ὅτι τὰ γήινα σώματα παρου- σιάζονται εἰς ἡμᾶς ὑπὸ τρεῖς καταστά- σεις : ὡς στερεά, ὡς ὑγρά καὶ ὡς ἀέρια· ὑπάρχει ὅμως καὶ τετάρτη κατάστασις, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα δὲν εἶνε νέον διὰ σέ, καὶ αὐτὴ ἡ κατάσταση εἶνε ἡ κοσμική· καὶ εἰς αὐτὴν συμβαίνει ὅ, τι καί τις τὰς ἄλλας.

(Ἐπετα συνέχεια.)

(J. Macé) A. Σ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ἦτο λυχνία ἀνημμένη. Ἐπειτα ἀπὸ ὀλί- γον ὅμως θὰ ἐνοήσῃς τὴν σχέσιν· τώρα γνωρίζεις ὅτι τὰ γήινα σώματα παρου- σιάζονται εἰς ἡμᾶς ὑπὸ τρεῖς καταστά- σεις : ὡς στερεά, ὡς ὑγρά καὶ ὡς ἀέρια· ὑπάρχει ὅμως καὶ τετάρτη κατάστασις, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα δὲν εἶνε νέον διὰ σέ, καὶ αὐτὴ ἡ κατάσταση εἶνε ἡ κοσμική· καὶ εἰς αὐτὴν συμβαίνει ὅ, τι καί τις τὰς ἄλλας.

(Ἐπετα συνέχεια.)

(J. Macé) A. Σ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ἦτο λυχνία ἀνημμένη. Ἐπειτα ἀπὸ ὀλί- γον ὅμως θὰ ἐνοήσῃς τὴν σχέσιν· τώρα γνωρίζεις ὅτι τὰ γήινα σώματα παρου- σιάζονται εἰς ἡμᾶς ὑπὸ τρεῖς καταστά- σεις : ὡς στερεά, ὡς ὑγρά καὶ ὡς ἀέρια· ὑπάρχει ὅμως καὶ τετάρτη κατάστασις, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα δὲν εἶνε νέον διὰ σέ, καὶ αὐτὴ ἡ κατάσταση εἶνε ἡ κοσμική· καὶ εἰς αὐτὴν συμβαίνει ὅ, τι καί τις τὰς ἄλλας.

(Ἐπετα συνέχεια.)

(J. Macé) A. Σ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ἦτο λυχνία ἀνημμένη. Ἐπειτα ἀπὸ ὀλί- γον ὅμως θὰ ἐνοήσῃς τὴν σχέσιν· τώρα γνωρίζεις ὅτι τὰ γήινα σώματα παρου- σιάζονται εἰς ἡμᾶς ὑπὸ τρεῖς καταστά- σεις : ὡς στερεά, ὡς ὑγρά καὶ ὡς ἀέρια· ὑπάρχει ὅμως καὶ τετάρτη κατάστασις, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα δὲν εἶνε νέον διὰ σέ, καὶ αὐτὴ ἡ κατάσταση εἶνε ἡ κοσμική· καὶ εἰς αὐτὴν συμβαίνει ὅ, τι καί τις τὰς ἄλλας.

(Ἐπετα συνέχεια.)

(J. Macé) A. Σ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ἦτο λυχνία ἀνημμένη. Ἐπειτα ἀπὸ ὀλί- γον ὅμως θὰ ἐνοήσῃς τὴν σχέσιν· τώρα γνωρίζεις ὅτι τὰ γήινα σώματα παρου- σιάζονται εἰς ἡμᾶς ὑπὸ τρεῖς καταστά- σεις : ὡς στερεά, ὡς ὑγρά καὶ ὡς ἀέρια· ὑπάρχει ὅμως καὶ τετάρτη κατάστασις, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα δὲν εἶνε νέον διὰ σέ, καὶ αὐτὴ ἡ κατάσταση εἶνε ἡ κοσμική· καὶ εἰς αὐτὴν συμβαίνει ὅ, τι καί τις τὰς

ΤΑ ΕΥΣΗΜΑ ΤΟΥ 1899

Οι βραβευθέντες.— Η πληθώρα των Εύσημων.— Τι θα γίνη δια τὰ Εύσημα του 1900.

Εβραδύναν, πολύ περισσότερον ἄρ' ὅσον υπελόγισα, τὰ ἀποτελέσματα των Εύσημων τοῦ 1899. Ἡ βραδύτης προήλθεν ἀπὸ τὴν πληθώραν των Εύσημων τὰ ὅποια ἀπενεμήθησαν κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος. Μαζὶ μὲ τοὺς ψηφίσαντας τὴν αὐξήσιν τοῦ φύλλου, εἶς ἕκαστον των ὁποίων ἐγγράφησαν ἀπὸ 20 ε, οἱ εὐσημοφορήθέντες ὑπερέβησαν τοὺς πεντακοσίους. Ἐχρησίσθη λοιπὸν πολὺς καιρὸς καὶ πολὺπλοκος ἐργασία, διὰ νὰ ἐξαχθοῦν τ' ἀποτελέσματα. Ἀλλὰ τὸ κακὸν δὲν εἶνε μόνον ἡ βραδύτης. Ὡς βλέπετε κατωτέρω, ἀναγκάζονται νὰ δημοσιεύσω τὰ δνόματα των βραβευθέντων μόνον, καὶ νὰ παραλείψω τὰ δνόματα των τυχόντων. Ἐπαίνου καὶ Εὐφήμες Μνησας, τὰ ὅποια εἶνε περὶ τὰ τετρακόσια. Ἀλλὰ τόσα πολλὰ θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ δημοσιεύσω! Εὐτυχῶς ἔλαβα ἑνωρὶς τὴν φροντίδα νὰπονέμω φέτος τὰ Εύσημα μὲ περισσοτέραν φειδῶ, ὥστε τὸ ἀποπνὸν δὲν θὰ ἐπαναληφθῇ. Ἐπειτα, θὰ σας παρακαλέσω νὰ μὲ βοηθήσετε καὶ σεῖς εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς διαλογῆς. Ἀλλ' ἂς ἴδωμεν πρῶτον ποῖοι βραβεύονται διὰ τὰ Εύσημα τοῦ 1899.

Α'. Βραβεῖον: ΠΤΗΝΟΝ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ (ἔλαβεν Εύσημα 90).
Β'. Βραβεῖον: Θεραπειὰς τῶν Μονοδῶν, (79).— Ἀγγουρολογιστάτος, (71).
Γ'. Βραβεῖον: Λούσιος, (64).— Σκαριδάκι, (55).— Φεγγυόλη Ἀγγούλα, (51).
Εὔσημος: Ὅλοι ὅσοι ἔλαβαν τουλάχιστον 26 Εύσημα.
Εὐφήμος Μνησας. Ὅλοι ὅσοι ἔλαβον τουλάχιστον 13 Εύσημα.

Συγχαίρω τοὺς βραβευθέντας, καὶ τοὺς παρακαλῶ νὰ ζητήσουν τὰ βραβεῖα των, συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα εἰς τὸ 5' Κεφάλαιον τοῦ Ὁδηγοῦ.

Ὅσον διὰ τὰ Εύσημα τοῦ 1900, παρακαλῶ τοὺς φίλους μου νὰ μου στείλουν εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους, δηλαδὴ μετὰ τὴν δημοσίευσιν καὶ τοῦ τελευταίου φύλλου τοῦ Δεκεμβρίου, ἐν ἐπισκεπτῇ ῥί-ό ν τ ω ν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου νὰ σημειώσουν τὸν ἀριθμὸν των Εύσημων, τὰ ὅποια ἔλαβον κατὰ τὸ διάστημα τοῦ 1900. Ἡ σημείωσις αὕτη πρέπει νὰ ἔχη τὸν ἐξῆς τύπον: «Ὀνομάζομαι Γεώργιος Σωτηριάδης (παραδείγματος χάριν) καὶ διαμένω ἐν Πάτραις. Κατὰ τὸ ἔτος 1900 ἔλαβα Εύσημα μὲ τὸ ὄνομά μου 10, μὲ τὸ ψευδώνυμόν μου Ἐπεοκλῆς ἔλαβα 20, μὲ τὸ ψευδώνυμόν μου Μήλον τῆς Ἐριδος (ἂν ἔχη καὶ μὲ δευτέρον ψευδώνυμον) ἔλαβα 5, — τὸ ὅλον Εύσημα 35.»

Ἡ σημείωσις δὲν πρέπει νὰ περιέχῃ τίποτε ἄλλο.

Τὰ ἐπισκεπτῆρια αὐτά, τὰ ὅποια θὰ παραβάλλω μὲ τὸ Βιβλίον των Εύσημων καὶ θὰ ἐξελέγγω τὴν ἀκρίβειαν των ἀριθμῶν, θὰ μὲ διευκολύνουν πολὺ εἰς τὴν ἐργασίαν τῆς διαλογῆς. Ἐλπίζω δὲ ὅτι ὅλοι οἱ φίλοι μου, ὅσοι ἔλαβον Εύσημα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, θὰ μου στείλουν, εἰς τοὺς παρακαλῶ, συμμορφούμενοι πῶς μετὰ τὴν ὁδηγίαν μου.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Ο «ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΣ»

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

Δελτίον 5ον

«Σμυρνιωτάκι»	Δρ. 3,—
«Φαρόμαλος»	2,—
«Ποιμενὶς τοῦ Πηλίου» καὶ ὁ μικρὸς ἐξάδελφός τῆς »	3,—
Μαρία Παριλάου, Δράκια »	2,—
Ναπολέων Α. Λαπαθιώτης, Ἀθήναι »	4,—
Ι. Χ. Σολιώτης καὶ Γ. Διαμαντόπουλος, Ἀθήναι »	3,10
Σύλλογος Λευκάδος ἢ «Πρόδος» »	1,—
Ἀνώνυμος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως »	30,80
«Παρήγορος Ἀγγελοσ»	1,40
«Μαραμένον Φύλλον»	5,—
«Ἐλληνὶς ἐξ Ἰωαννίνων»	32,30
«Πύργος τῆς Βαβέλ»	1,—
Ἀνώνυμος ἐκ Βραβίας.	3,75
«Ἀστὴρ τῆς Ἀνατολῆς»	1,—
Παγωνίσσα Γ. Βοτλίου (Δαμία) δρ. 16	
προερχομένης ἐξ εἰσφορῶν γενομένων τῇ φροντίδι τῆς ὑπὸ των ἐξῆς:	
Τουλία Σ. Πετρά, Δαμία δρ. 3,—	
Ἐρσιλία Η. Σταμάτη »	2,—
Σπυρ. Π. Πετρόπουλος »	3,—
Κική Ν. Κονιαλίου »	2,—
Ἀγγελικὴ Παπακώστα [Ντζαμάλα] »	2,—
Ἐλένη Α. Κερκυροπούλου »	2,—
Ἀσπασία Θ. Παπαϊωάννου, Τρίκαλα »	2,— δρ. 16,—
«Νέος Ναυτής»	1,—
Ἰγνένη Χατζὴ Πέτρου, (Βάρνα) τὰ εἰσπραχθέντα ἐκ μικρᾶς παραστάσεως μετὰ συμβαλλήτων τῆς φράγκα 3,50 ἥτοι »	5,40
«Χαμένη Εὐτυχία»	1,50
Π. Α. ἐκ Σμυρνῆς »	4,—
Νικόλαος Γρηγορόπουλος, φρ. 257,20 ἥτοι δραχμὰς 411,95 ἐξ εἰσφορῶν τῇ φροντίδι του γενομένων ὑπὸ των ἐξῆς:	
Ν. Γρηγορόπουλος Δρ. 80,—	
Μ. Βασιλειάδης »	36,50
Π. Παναγιωτόπουλος »	36,50
Α. Ν. Δημητριάδου »	36,50
Γ. Χρ. Βασάλου »	13,45
Π. Ε. Σταυριανός »	6,75
Κ. Μ. Παπαδόπουλος »	6,75
Ν. Α. Σαδίσσης »	6,75
Δ. Μ. Ζήσιμος »	6,75
Β. Πισσιλάδης »	6,75
Μ. Σ. Νικολαΐδης »	6,75
Κ. Σ. Νικολαΐδης »	6,75
Ν. Παυλίδης »	6,75
Κ. Σταμπουλιάδης »	6,75
Ἀνώνυμος »	6,75
Ι. Χαριτωλάκης »	6,75
Τιμ. Σταματιάδης »	6,75
Ἀπὸ Λαχεῖον ἐνὸς Φωνογράφου »	128,— 411,95

Εἰς μεταφορὰν Δρ. 533,20

Ἐκ μεταφορᾶς Δρ. 533,20

Ἀνδρέας Σ. Κωζῆς ἀπέστειλεν ἐκ Βατοῦμ φράγκα χρυσὰ 118 ἥτοι δραχ. 188,80 προερχόμενα ἐξ εἰσφορᾶς των ἐξῆς:

Ἀνδρέας Σ. Κωζῆς φρ. χρ. 8,—
Ἀδαμάντιος Πειθῆς » 8,—
Μιχαὴλ Μεταλίδης » 5,80

Καὶ δι' ἐνεργειῶν των

οἱ ἐξῆς:
Δημ. Π. Τσανταριώτης » 2,60
Δημ. Γιαμάκης » 2,60
Βασίλ. Δράγουλας » 2,60
Ἐλένη Βενετᾶτου » 2,60
Κωνσ. Φωστήροπουλος » 2,60
Ἰωάν. Ἀθανασιάδης » 2,60
Α. Ι. Κωνσταντινίδης » 2,60
Πέτρος Ἐμ. Μεσολογ. » 2,60

Γίτης » 2,60
Νικόλαος Πασχαλίδης » 2,60
Α. Λιγερὸς » 2,50
Κ. Ε. Βαμβάκας » 2,60
Νικ. Μεσολογγίτης » 2,60
Θεόδ. Τωσφιδῆς » 2,60
Μπέλλας » 2,60
Ἀδελ. Ἀνθοπούλου » 2,60
Γιὸς Γιαμάκης » 2,60
Ἰορδ. Νικολαΐδης » 2,60
Ἰωάν. Σιδηρόπουλος » 2,60
Δημοσθ. Ἐφραμιμίδης » 2,60
Σωκρ. Φωστήροπουλος » 2,60
Μ. Ν. Νικητορίδης » 2,60
Χρ. Ὀδοντίδης » 2,60
Μ. Οἰκονομίδης » 2,60
Ἐμ. Πετροκόκκινος » 2,60
Δημ. Στ. Ἀλεξιάδης » 2,60
Ἐφ. Ἐφραμιμίδης » 1,30
Ν. Παπαδόπουλος » 1,30
Δ. Σαρβόγλου » 1,30
Νικ. Εὐγ. Γεωργίου » 1,30
Φίλιπ. Γαβριήλ » 1,30
Παντ. Μεσολογγίτης » 1,30
Ἰωάν. Πιστορίδης » 1,30
Ἰωσήφ Παναγιωτόπουλος (λος) » 1,30

Κριετῆς Κριεζίδης » 1,30
Γεώργ. Σιδηρόπουλος » 1,30
Παν. Ὀδοντίδης » 1,30
Μιχ. Μεγλόπουλος » 1,30
Παν. Ἐλ. Ἰσιροζίδης » 1,30
Εὐκλ. Νικολαΐδης » 1,30
Κυριακὴ Κεγκιλίδου » 1,30
Ἀθαν. Ἀργυρόπουλος » 1,30
Δ. Καβασόγλου » 1,30
Π. Σαρβόγλου » 1,30
Π. Γρηγοριάδης » 1,30
Δημήτριος » 1,30
Ἡλ. Βασιλειάδης » 1,30
Ἀθ. Δράγουλας » 1,30
Ι. Σιδηρόπουλος » 1,30
Χ. Παναγιωτόπουλος » 1,30

Ἐν ὅλφ φρ. χρ. 118,— Δρ. 188,80
Ἑλληνόπουλο. » 1,50

Ἐν ὅλφ Δρ. 723,50

Ἐκ προηγουμένων εἰσφορῶν κατὰ τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ 39ον φύλλον τῆς «Διαπλάσεως» τῆς 23 Σεπτεμβρίου ἔ. ἔ. Τέταρτον Δελτίον Δρ. 3135,65
Ἐν συνόλφ μέχρι τῆς 8 Νοεμβρ. Δ. 3,859,15

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Κουφιοκεφαλᾶκης:— Δέν μου λές, Νίκο, ποῦ παρήγγειλες αὐτὸ τὸ Λυσσάριο, γὰρ νὰ παραγγείλω καὶ ἐγώ;
Ὁ Νίκος:— Μὰ τί; λυεῖς Ἀσκήσεις;
Ὁ Κουφιοκεφαλᾶκης:— Ὅχι, ἀλλὰ ἐλύσας τὸ σκελὶ μου.

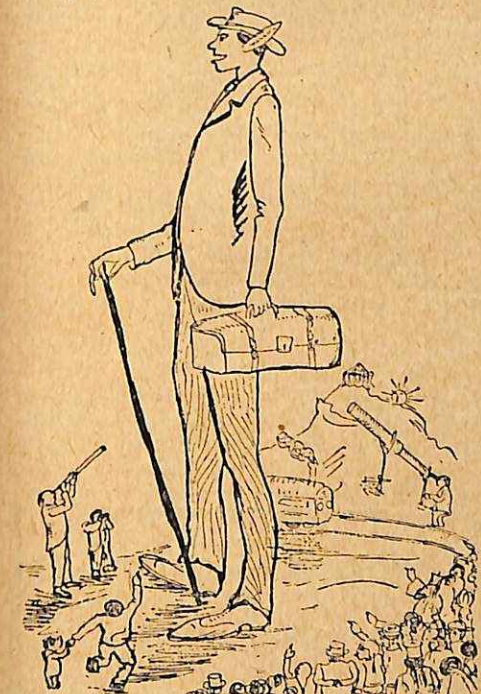
Ἐστῆλθ' ἐπὶ τοῦ Ἀρταγίου

ΟΙ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

συνδρομηταὶ τῆς «Διαπλάσεως» των Παίδων, ἂν δὲν δύνανται νὰ στέλλουν τὴν συνδρομὴν των ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Γραφεῖόν μας, παρακαλοῦνται νὰ καταβάλλωσιν αὐτὴν πρὸς τὸν ἐν Ὁδηγοῦ καθηγητὴν κ. Ἀναστάσιον Ν. Μάλλον, εὐγενῶς ἀναδεχόμενον τὴν ἀντιπροσωπείαν τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ καὶ ἄπασαν τὴν Ρωσσίαν. Παρὰ τῷ αὐτῷ κ. Ἀντιπροσώπῳ πληρονοῦνται καὶ αἱ καθυστερούμεναι συνδρομαὶ παλαιωτέρων ἔτων ἐξ οἰσδῆποτε πόλεως τῆς Ρωσσίας, ἐγγράφονται νέοι συνδρομηταί, καὶ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι περὶ ἀποστολῆς τόμων τῆς «Διαπλάσεως» καὶ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

ΔΙΑ νὰ ἐννοήσετε πόσον ἐνθουσιῶδες καὶ προθύμως φίλους ἔχω, καὶ πόσον δικαιοῦμαι νὰ καυχώμαι διὰ τὴν ἀγάπην των, ἀρκεῖ νὰ σας εἰπῶ, ὅτι ἤρρισαν ἤδη νάναενώσω τὰς συνδρομὰς των διὰ τὸ ἔτος 1901, πρὶν νὰ τελειώσῃ ἀκόμη τὸ ἔτος, πρὶν νὰ δημοσιεύῃ καμμία Προκήρυξις, πρὶν νὰ κυκλοφορήσῃ καὶ τὸ προηγούμενον φυλλάδιον, ὅπου καὶ ἔγραφα σχετικῶν. Εὐχαριστῶ ἀπὸ καρδίας τοὺς φίλους μου αὐτοὺς, οἱ ὅποιοι σπεύδουσιν τόσον ἑνωρὶς νὰ μου φανερώσωσιν ὅτι θὰ εἶνε φίλοι μου καὶ εἰς τὸ μέλλον, ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι θὰ τοὺς μιμηθῶσιν, εἴτε ἀπὸ τώρα, εἴτε μὲλις δημοσιευθῇ—ἴσως εἰς τὸ προσεχές,—ἡ σχετικὴ προκήρυξις.

Ποῖος νὰ εἶνε αὐτὸς ὁ νεαρὸς γίγας, ὁ ὑπερ-ῥηλος ἔρμος, ὁ ὁποῖος φαίνεται ταξιδεύων πρὸς μὲλις ἔρπασεν εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἐκίνησε τὴν ἐκπληξὴν καὶ τὸν θαυμασμόν τοῦ κόσμου, καὶ ἔγινε γύρω του συνωστισμός τοῦ πληθους, καὶ ἄλλοι τὸν κυτᾶζουσιν μὲ λορνιόν, καὶ ἄλλοι τὸν κιαλάρουν μὲ τηλεσχόπια; Ἐἶνε ἕνας φίλος μου καὶ φίλος σας . . . εἶνε τὸ ἀγαπητόν μου Κεντρί, τὸ ὁποῖον ἦλθε κατ' αὐτὰς εἰς τὰς Ἀθήνας, διὰ νὰ καταταχθῇ εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον καὶ νὰ σπουδᾷς ζωγραφικὴν. Πόσῃν ἔχει κλί-σιν, πόσον θὰ προσδεύσῃ εἰς τὴν ὁραίαν τέχνην, ἐγὼ τὸ ἡξέω καλὰ ἀπὸ τὰς πολλὰς καὶ εὐφρεστάτας γελοιογραφίας, τὰς ὁποίας μοῦ ἔστειλε καὶ ἔδωκεν. Τὸ βλέπετε καὶ σεῖς ἀπὸ τὴν σημερινὴν τοῦ αὐτογελοιογραφίου, ἡ ὁποία συνώδευσεν τὴν τελευταίαν ἐπιστολήν του. Μετ' ἀνυπομονήσεως ὅσον καὶ χαρὰς—μοῦ ἔγραψε,—

ἀναμένω τὴν ἡμέραν, καὶ ἢν θὰ σας ἐπισκεφθῶ. Σὺς προειδοποιῶ ὅμως νὰ ψηλώσετε διότι τὴν θύραν τοῦ Γραφείου σας, διότι . . . τὸ διότι τὸ βλέπετε εἰς τὴν γελοιογραφίαν μου. Καλῶς ἤλθε, ἀγαπητόν Κεντρί. Ἰδιαιτέρως ἀνέμενε τὴν Ὑψηλότητά σου καὶ ὁ ἐπίσης ὑπερήφελος Ἀναγίας, ὁ ὁποῖος σὲ λογαριάζει ὡς μέλλοντα συνεργάτην. Ἐκεῖνος θὰ γράφῃ καὶ σὺ θὰ γελοιογραφῇ. Καὶ φαντάσου πλέον γέλια οἱ φίλοι μας.

Ἡ πρωτὴν ἔγερσιν εἶνε μακροβιότης. Πτη-νὸν τῆς Ἑρμιῶν, καὶ πρέπει νάναπέμψῃς εὐχαριστήριον ἄσμα πρὸς τὸν Ἀδελφόν, ὁ ὁποῖος σ' ἔκαμε νάποκτήσῃς αὐτὴν τὴν συνήθειαν, διὰ νὰ τον θαυμάζῃς. Πολὺ ποιητικὴ ἡ ζωὴ τοῦ καλοκαυρῖου, ἀρ' οὐ μέλιτα ἦτο καὶ ἐμπέδικη-κρῖμα ὅμως νὰ με στερήσῃς τὰ ὠραία σου γραμ-ματάκια.

Ἐἶχα ἀρκετὸν καιρὸν νὰ σου γράψω,—μοῦ γράφει ἡ Φιλόπατρις Ἰὰς ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου.—διότι, ἂν καὶ ἦθελα δὲν εὐκαιροῦσα. Σήμε-ρον δὲ σου γράφω, διὰ νὰ σου στείλω ὁκτὼ φράγ-κα, ἥτοι τὴν συνδρομὴν μου διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος. Βλέπετε ὅτι ἑνωρὶς σ' ἐνθυμήθην καὶ ἐφρό-ντισα νάναενώσω, παρέχουσα οὕτω δείγμα τῆς πολλῆς ἀγάπης, τὴν ὁποίαν τρέφω πρὸς σέ, ὡς παλαιὴν μου φίλην. Δὲν σὰς τα ἔλεγα; Καὶ τί ἄλλο ἀκόμη; Ἡ Φιλόπατρις Ἰὰς ἐξεπέ-θωσε καὶ μοι ἔχη ἦδη ἑρῆν μίαν νέαν συνδρο-μῆτριαν, καὶ δὲν μένει πλέον παρὰ νὰ μου στείλῃ τὴν συνδρομὴν τῆς. Τὰ βλέπετε λοιπὸν!

Κ' ἐγὼ, Φρόντη-Μίτσην, ἐλυτήθηκα κατὰ-καρδὰ ὅταν ἔμαθα τὸν θάνατον τῆς ἀγαπητῆς μας φίλης Μαρίκας Θ. Δημητροπούλου, τῆς γνωστῆς εἰς τὸν κύκλον μας ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ἀνθὸς τῆς Εὐαϊσθησίας. Ἀλθῆσαι, τελευταίως εἶχε πολὺν καιρὸν νὰ μου γράψῃ, ἀλλὰ πάντοτε ἐνεθυμούμην τὰς ἐκτενεῖς, τὰς τρυφεράς καὶ εὐφρεστάτας ἐπιστολάς τῆς, ὅπως καὶ τὸν ἀδελφόν τῆς. Διότι ἀνεκαθεν εἶχα φί-λους ἐκλεκτοὺς καὶ διακρινομένους εἰς τὴν ἀ-τυχὴ ὅσον συμπαθῇ αὐτὴν οἰκονόμειαν, τὴν σκληρῶς δοκιμασθεῖσαν ὑπὸ τοῦ θανάτου.

Τυφρὸν, διάλεξε νέον ψευδώνυμον, διότι τὸ Ποντικᾶν ποὺ προτείνει ἀνέχει εἰς ἄλλον φί-λον μου.

Ὁ Λιονισμένης Μάιος [ΕΕ] μοῦ στέλλει τρεῖς δραχμὰς διὰ τὸ Ταμείον των Ἀπόρων καὶ μοι γράφει ὁρασιότατην ἐπιστολήν περὶ αὐτοῦ. Ἄν, λέγει, δλοὶ οἱ φίλοι μου ἀπεράσιζαν νὰ οἰκο-νομοῦν ἀπαξ τοῦλάχιστον τοῦ μηνὸς τὰ χρήματα ἐνὸς μόνου γλυκίσματος καὶ ὑπεβάλλοντο εἰς τὴν μικρὰν αὐτὴν δυσίαν χάριν των πτωχῶν, κατ' ἔτος θὰ ἡμποροῦσε νὰ στέλῃ ἕκαστος 2 ἢ 3 δραχμὰς, καὶ τότε τί ἄλλο ἦτο τὸ Ταμείον; Ἰδοὺ μία ὠραία πρότασις, τὴν ὁποίαν συνιστῶ εἰς τοὺς φίλους μου θερμῶς.

Μαγικὴ Βίβλος, [Ε] σοῦ ἔστειλα ὅλην τὴν σειρὰν τῆς Β Περίοδου καὶ φαντάζομαι τὴν χαρὰν σου ὅταν θὰ λάβῃς ὁλόκληρον βιβλιοθή-κην, μὲ τόσα καὶ τόσα ὠραία πράγματα. Δὲν θὰ ξεύρῃς τί νὰ πρωτοδιαβάσῃς . . . ἀλλὰ μὴ τα χάσῃς! ἄρχισε ἀπὸ τὴν ἀρχήν, ἀπὸ τὸν τόμον τοῦ 1894, καὶ προχώρει. Ἡ ἐπιστολή σου μοῦ ἤρρεσε πολὺ καὶ οὐτε ἔχω καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι με ἀγαπᾷς εὐκρινῶς.

Σ' εὐχαριστῶ, Μοῦσα τῆς Ἀστεροναῖας, ποῦ εὐρὲς καιρὸν ἐν μέσῳ τῶν ἀσχολιῶν, διὰ νὰ μου γράψῃς καὶ νὰ μου ἀναγγεῖλῃς ὅτι δὲν παύεις ἐνεργεῖν διὰ νέους συνδρομητάς. Ἐλ-πίζω δὲ, μὲ τόσον ζῆλον καὶ τὰ κάμνεις, μὲ ὅλην τὴν ἀδιαφορίαν τῆς ἐν τῇ πόλει σας ἐλ-ληνικῆς νεολαίας—διὰ τὸ ὅποσον πολὺ πολὺ λυποῦμαι.

Ὁ Ἑλληνόπαῖς.— Ἐ, πῶς σὰς φαίνεται τὸ σημερινὸν Δελτίον; Προσδεύει καὶ ὁ Ἐρνος ἡ ὄχι; Γίνεται ἡ δὲν γίνεται; Αὐτάνει ἡ δὲν αὐτάνει; Ἐγὼ νομίζω, ὅτι ἡ δημοσίευσιν νέου Δελτίου, εἰς τόσον ὀλίγον καιρὸν, καὶ ἀνωτέρω ἀπὸ ὅλα τὰ προηγούμενα—ἐκτός τοῦ πρώτου, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀποτέλεσμα πολλῶν μηνῶν ἐνε-ρ-

γείας,—εἶνε σύμπτωμα τόσον εὐέλπι, ὥστε καμ-μία ἀμφιβολία δὲν ἐπιτρέπεται πλέον.

Ἐγκρίνουσα τὰ ψευδώνυμα των, δέχο-μαι μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν Ἀλληλογραφίαν μου καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμούς μου τοὺς νέους μου φίλους: Διαφανεθεῖσαν Ἐλπίδα (Δ. Δ. Ζ. αὐτὸ ἐξε-λέξα') καὶ Δροσουλὰ τῆς Ὁσσης (Ρ. Ρ. αὐτὸ ἦτο τὸ ὠραιότερον)

Ἀσπασμοί, πληροφωρία: ἡ Φιλόμου-σος Νεῦνις ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ τὴν Δέαν.— ἡ Σοφία Περιβολαροπούλου ἐρωτᾷ τὴν δι-κατερίνην Καρατάλη διὰ τὴν δὲν τῆς γράφει πλέον;—ὁ Πατριὸς Βαρκάρης ἀσπάζεται τὸ Χρῶμα τῆς Ἐλπίδος καὶ τὸν Δημ. Βαλα-μῆν, ἀντασπάζεται δὲ τὸν Μπουμπουνιστήν.— ἡ Λιαχὴ Μαργαρίτα παρακαλεῖ τὸν Νο-σταλγὸν Ἐλπίδα νὰ μὴ θυμῶσῃ διὰ τὴν λέξιν «κύριος», ἐπειδὴ οἱ μεγαλῆτεροι εἶνε πάντοτε πρὸ σεβαστοί.— ἡ Ρωσικὴ Καραμέλα ζητεῖ τὰρχικὰ τοῦ Ὑπερφάνου Ἀδόντος.— ἡ Καρ-δία ὑπὸ Πέτρον εὐχαριστεῖ τὴν Ὁδρανίαν Ἀ-ραστασοπούλου διὰ τὴν προσφερομένην ἀγάπην τῆς καὶ ἀναμένει νὰ τῆς γράψῃ πρώτη.— ὁ Δ. Ε. Δίπλος ἀσπάζεται τὸν Δημήτριον Ζορ-μπᾶν.— ἡ Σημαία τῆς Ἐλευθερίας ἀσπάζε-ται τὴν Κόρην τοῦ Βουνοῦ, ἡ δὲ Ἀργυρὰ Συ-ρικτρα τὴν Ροδοφοιτισμένην Δέαν.— ἡ Μα-γικὴ Βίβλος πληροφωρεῖ τὴν Ἑταιρείαν Ἀ-κτινὴν διὰ τὰρχικὰ τῆς εἶνε Δ. Κ. ζητεῖ δὲ καὶ τὰ ἰδικὰ τῆς, καθὼς καὶ τοῦ Μικροῦ Γυμνα-σιόπαιδος.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΕΠΙ ΠΑΡΩΜΗ

Εἰκονογραφημένα Δελτάρια

(Ἐκτίθη δημοσίευσιν φρ. 3.)

Παρακαλῶ τοὺς εὐαρεστονόμενους νὰ μοι στέλ-λωσιν εἰκονογραφημένα ταχυδρομικὰ Δελτάρια οἰσδῆποτε πόλεως, τὰ ὅποια θάναποδίδω διὰ δελταρίων τῆς πόλεως Graz. Διεύθυνσις: Mr Nico Zachariades, Brakmannsgass 11, II Stock links, a Graz (Autriche).

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιθυμοῦν νὰταλλά-ξουν: ὁ Φίλαγγλος Ἐλπίδης μὲ τὸν Νέον Ναύ-την, Ἐλληνικὴν Φουστὰνέλλα καὶ Σφίγγα των Πάγων.— ἡ Ἐλπίς τῶν Κανθαρίων μὲ τὴν Καλλιφώνον Ἀρσაკίδα καὶ Ἡμέραν τῆς Ἐλευθερίας.— Βίαν ὁ Συνορατὸς μὲ τὴν Ζωγράφον Φλόγα, Ὑπερβόλην καὶ Ἐρμῆν Καραμέλαν.— τὸ Ἄγρὸν Μενεξεδάκι μὲ τὸν Ἐ-θνικὸν Τυμὸν καὶ Κεραμιδοφάνον.— τὸ Νευ-ρόσπαστον μὲ τὴν Θεραπειάδα των Μονοδῶν καὶ Θεαγέρην.— ἡ Κολομβίνα μὲ τὴν Λι-τοποῦλαν (τῆς ὁποίας ζητεῖ τὰρχικὰ).— τὸ Κῦ-μα τῆς Σαλαμίνος μὲ τὴν Καθάρ Μουσι-κῆς, Θεραπειάδα των Μονοδῶν καὶ Ἐαθνήν Νηαιοποῦλαν.— ὁ Ἀρχηγὸς των Μολυβ-νίων Στρατιωτῶν μὲ τὴν Ἀντιγόνην, Μαγ-ικὴν Βίβλον καὶ Πειρατικὴν Ἀδραν.— ἡ Πορ-τὰ Ἀλεποῦ μὲ τὴν Ρωσικὴν Καραμέλαν.— Ζήνις ὁ Λαδοφάνης μὲ τὴν Βλαχοπούλαν.— ἡ Ροδοφοιτισμένη Δέσις μὲ τὸν Ἀδελφὸν Διά-βολον, Νεαρόν Ζωγράφον καὶ Ἀδελφὰ των Ἀνθεῶν.— ὁ Μικρὸς Σωματοφόλας μὲ τὴν Ἐνδοχὸν Ὑπαιφάνη καὶ Καλὴν Ὀρσέ.— ἡ Σταρτίτις Χειλωνίς μὲ τὸν Πτηνὸν τῆς Ἑ-ρμιῶν.— ὁ Ἀδελφὸς Πολεμιστὴς μὲ τὴν Βίωνα τὸν Συνορατὸν.— ὁ Παρθένος μὲ τὴν Πορ-τὰν

γυναῖκα Ἀθηναίαν μετὰ τὴν Ναυτοπούλιν τῆς Ἀνδρον (διὰ νανταλλάξουν καὶ τὰ ὀνόματά των) Κῦμα τῆς Σαλαμῖνος καὶ Πειρασιμένον Καρχαρίαν· ἡ Εὐλακρινὴς Φιλία μετὰ τὴν Μαρίδαρ τοῦ Εὐρίπου, Τσοῦργιαν καὶ Παρήγορον Ἀργεῖον — τὸ Χρυσὸν Φαράκι μετὰ τὴν Λιγυναίαν Ἀθηναίαν, Ἑλληνοκίνη Ναυαρχίδα καὶ Γιουκὸν Φιλάκι — ἡ Μαργαριτοφόρος μετὰ τὸν Πειρασιμένον Καρχαρίαν, Ἰσημερινὸν τοῦ Κόσμου καὶ Ἰσθμίου, ἡ Νέος Ναύτης μετὰ τὴν Πειρακίαν Ἀδραν, Ἑλληνοπούλιν καὶ Ἀδραν τῆς Κερκυρας — ἡ Ἀμαρυνίδα μετὰ τὴν Ἰλίων τοῦ Κηφισοῦ, ἡ Ἰλίων τῆς Ἀνγῆς καὶ Νέος Ναύτης — ἡ Ἀμυδρὰ Λαμψίς μετὰ τὸν Ἀργεῖον τῆς Ἀγάτης, Ἑβριτὴν Ζωὴν καὶ Μελαρχολικὴν Σεληνολάτριν — ἡ Μεμεξεδέτρια μετὰ τὸν Εὐελπίδα, Ὁραῖον Πρίγκιπα καὶ Μαργαμένον Φύλλον — τὸ Ἀρθος τοῦ Μαῖου μετὰ τὴν Ζωηρὰν Φλόγα (διὰ νανταλλάξουν καὶ τὰ ὀνόματά των) καὶ Ἀμαρυνίδα — ἡ Λιακή Μαργαρίτα μετὰ τὸν Εὐρυθρον Νέφρος, Ἀρταριὰν καὶ Ἀσπροποταμίτην — ὁ Κυκλαδότης μετὰ τὸν Μικρὸν Γυναικοποιίδα Πειρασιμένον Καρχαρίαν καὶ Ἑλληνομαθὴ Ἀμυρκανοποιίδα — ἡ Χρυσοφόρος Φλέβ μετὰ τὴν Ἀμαρυνίδα (διὰ νανταλλάξουν καὶ τὰ ὀνόματά των) Πόλιν Μαζούρκαν καὶ Χρυσὸν Φαράκι — ὁ Ἦρος τῆς Σίφου μετὰ τὸν Παρήγορον Ἀργεῖον καὶ Πικραμένον Καρδούλιν — ἡ Ποιμενίς τῆς Δίφης μετὰ τὸν Μαροχαίτην Λέοντα, Κεραμιδοῦραν καὶ Τρυφάν — τὸ Μαργαμένον Φύλλον μετὰ τὴν Πικραμένην Καρδούλιν καὶ Ἀνιερτὴν Καρδίαν — τὰ Σαρθὰ Ναυτοπούλα μετὰ τὸ Κῦμα τῆς Σαλαμῖνος, Μοκώμενον Ὁκεανὸν καὶ Γαλιναίαν Θάλασσαν — ἡ Πόλιν Μαζούρκα μετὰ τὴν Κόρη τῆς Ἀγίας καὶ Κερτρ — ἡ Ἀνθοῦσα Νεότης μετὰ τὴν Λιοισμένην Κούκλιν καὶ Ἀρρισιμένο Κῦμα — τὸ Ἀρθος Ἀνθῶν μετὰ τὸν Ἥλιον τῆς Ἀνγῆς — ὁ Ἰππερφόρος Λέων μετὰ τὴν Θαλασσοπούλιν καὶ Καρδίαν ἐπὶ Πέτρῳ (ἡς ζητεῖ τὰρχικὰ) — ἡ Μελαρχολικὴ Σεληνολάτριν μετὰ τὴν Πηλοφαῖν Σελήνην, Ἥλιον τῆς Ἀνγῆς καὶ Βασιλίδαν τῆς Ἐρήμου.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διάπλασις πρὸς τοὺς φίλους τῆς : Κόδρον (ἡ ἐπιστολὴ σου ἐδόθη εἰς τὸν κ. Κ. ὁ ὁποῖος θὰ σου γράψῃ ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρὸς) Λιακήν Μαργαρίταν (δοῦσα σοι ὁ Θεὸς ποῦ ἐπέστης ὅτι σὲ ἀγαπῶ λιγὰκι· ἐλπίζω ὅτι γρήγορα θὰ πεισθῇς ὅτι σὲ ἀγαπῶ πολὺ) Ρωσικὴν Καρμελίαν (ἀλήθεια, εἶχα νομίσῃ ὅτι μ' ἐλησμόνησες) Καρδίαν ἐπὶ Πέτρῳ [Ε] διὰ τὰς ὥρας ἐντυπώσεις ἐκ τοῦ Βραβείου· τώρα περιμένω τὴν φωτογραφίαν, καὶ πρόσθε νὰ εἶς ἐπιτυχημένη, διὰ νὰ μὴ βγῇ καμιά μουντζούρα) Ἀγγορολογιώτατον (ναί, εἰμπαρεῖς· σοὺ λέγω ὅμως ὅτι τὸ περιοδικὸν τῶν μεγάλων θὰ εἶνε διὰ κάπως ἀνωτέρας τῆς ἡλικίας σου) Νευροπάστον (βεβαίως· ὅταν παραλαμβάνῃ κανεὶς τοὺς τόμους ἐκ τοῦ Γραφείου, πληρώνει δρ. 3· ἀλλ' ὅταν πρόκειται νὰ σταλῶν ταχυδρομικῶς, ὅχι μόνον εἰς Πειραιᾶ, ἀλλὰ καὶ ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν, πρέπει νὰ προσθέσῃ καὶ τὰ 50 λεπτά· ἐξαιροῦνται οἱ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, οἱ ὁποῖοι στέλλουν 3 φράγκα χρυσὰ καὶ δὲν πληρώνουν ταχυδρομικά) Φαρόμυλλον (ἔστειλα μίαν δέσμην Μ. Μυστικῶν· τί εἶχεν ὁ χαρακτήρ σου; ποῦ ἦτο ὀλίγον βιαστικός;) Σαλονίτικὴν Ἑλὴν (θερμὰ συγχαρητήρια διὰ τοὺς εὐτυχεῖς γάμους τῆς ἀδελφῆς σου· θὰ εἶπω εἰς τὰς φίλας μου, ὅσαι ἔχουν ἀδελφὰς, εἰς ταῖς εὐχαιρὰς νὰ δοκιμάσουν γρήγορα παρομοίαν χαρὰν) Κωματίζουσαν Θάλασσαν ([Ε] διὰ τὴν ὥραν, καλλιγραμμένην καὶ στολισμένην ἐπιστολήν· ὁ Ἀνάνιας σ' εὐχαριστεῖ δι' ὅσα γράφεις περὶ τῆς ἐπιστολῆς του) Ἰππερφόρον Λέοντα (ἔστειλα) Ἀλκατερίτην Γ. Χάλδα (τόμους ἔστειλα) Ἀργυρῶν Σινίκεραν, Σημαίαν τῆς Ἑλευθερίας (βέβαια, μετὰ τὴν παραβάνην, μετὰ

τράκ τρούκ τῶν μαστόρων, ποῦ νὰ εὕρῃ κανεὶς ἡσυχίαν νὰ γράψῃ ἐπιστολήν! ἀλλὰ νὰ ποῦ ἐπέρασε καὶ αὐτὸ, καὶ εὐθὺς α' ἐνθυμήθητε) Ἰπποκρίτην Γουλιέλμου, Ζορζερὸν Νέφρος (ἀδύνατον νὰ πάντῳ εἰς ὅλας τὰς ἐρωτήσεις· αὐτὸ τὸ εἶπα πολλάκι· νομίζω ὅτι ἐδωκομένη ἡ πληροφωρία σου ποῦ ἐξήρει τὴν διέθυνσιν τοῦ Ἀσπροποταμίτου διὰ νὰ τῷ γράψῃς κάτι· ἂν δὲν ἐδωκομένη, ἂς τοῖς ἰδῇ τώρα) Κωνσταντῆ, Ἀργεῖον, Φουσκοθαλασσίαν, Γεωργίον Κομιντάρων, Θωρακίτην (ἔστειλα τὴν σειράν τῶν τόμων διὰ ταχυδρομικοῦ δέματος) Ἰσημερινὸν τοῦ Κόσμου (ναί, ἀκριβῶς· αὐτοὶ οἱ μῆνες εἶνε καθαστοὶ οἱ μῆνες τοῦ ἔσπαθώματος· ἐμπρὸς λοιπὸν!) Λεγάτον Πέλαρος (τὰ τετραδία σου μοῦ ἐφάνησαν ὥραϊα· μόνον ἐν γωνιακῶν εἰς τὸ τέλος μοῦ ἐφάνη ἀκατάλληλον, ἐννοεῖς τώρα ποῖον, καὶ νὰ μὴ τοῦ ξαναγράψῃς) Κανκασίαν (ἔσπαθωμένην μετὰ τὴν ὁμοειδή· τὴν εὐχαριστῶ πέρα πολὺ) Παιδικὴν Λαρὰν (παρατάξοναι τί χαρὰν θὰ κάμῃς μετὰ τοὺς λαμπροὺς αὐτοὺς τόμους!) Ὁραῖον Πρίγκιπα (ἐγράψατε βέβαια πρὸς τὴν ἐπιστολήν τοῦ κ. Φαίδωρος) Ἐρυθρὰν Καρμελίαν (τὸ εἶπα καὶ ἄλλοτε· ὅταν θὰ ἔχω πολλὰς εἰδοποιήσεις καὶ ἐν γένει δημοσιεύσεις ἐπὶ πληρωμῇ, θὰ προσθέσω ἐν ἐξωφύλλῳ καὶ τότε θὰ ἔχωμεν μεγάλην εὐρυχωρίαν· ἀ, τί κρίμα νὰ μὴ σε γνωρίσω ὅταν ἦλθες εἰς τὸ Γραφεῖον· μά διὰ τί δὲν εἶπες τὸνομά σου;) Ἀμυρτὴν Μαρεοῦσαν (χαρούμενην ποῦ ἔμαθες καὶ Κινέζικα!) Ἀγαπημένην Ἀδελφοῦλιν, Ἀσπροποταμίτην, Γαρδένιαν τῆς Μαργησίας (δὲν ἐνθυμῶμαι ἂν ἔλαβα τὴν Συλλογὴν σου, οὐτε εἶνε εὐκολὸν ὥρα νὰ ἐρρωθῶ ὅλην τὴν στίβαν τῶν χειρογράφων τοῦ Διαγωνισμοῦ, διὰ νὰ ἰδῶ· περιμένε νὰ το μάλις ἀπὸ τὴν κρίσιν· ἄλλως τε, ἂν ἐχάθῃ, δὲν ἔχεις καιρὸν νὰ στείλῃς ἄλλην) Πρίγκιπα τῆς Μαργησίας (ἡ Κική σ' εὐχαριστεῖ πολὺ διὰ τὰ γραμματόσημα) Ἀρμιναῖον Θεμιστοκλέα (κ' ἐγὼ ἐλυπήθην ποῦ δὲν ἦλθες πάλιν νὰ σε ἐξαναῖδῃ· ἐλπίζω νὰ μοῦ γράψῃς τώρα μετὰ τὴν ἡσυχίαν σου καὶ ἐκτενέστερον) Ἐξόριστον Ἀμαρυνίδα κτλ. κτλ.

Ἐὰς ὅσας ἐπιστολάς ἔλαβα μετὰ τὴν 4 Νοεμβρίου, θάπαντῶ εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι τῆς 25 Δεκεμβρίου
Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ δὴν νὰ γράψω, τίς λύσεις τῶν οἱ διαγωνιζόμενοι, πωλεῖται ἐν τῷ Γραφείῳ καὶ εἰς φακέλους, ὡς ἑκάστος περιέχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1

361. Λεξιγράφος.

Ἄν εἰς πόλιν ποῦ γνωρίζεις, μετὰ τὸ ἄρθρον τῆς [κατόπι

Ἐν ἐπιθετον προσώφῳ,

Ἄλλην πόλιν μιᾶς νήσου - τῆς Ἑλλάδος ὅλα [τόποι, -

Εὐκόλα θὰ φανερώσῃς.

Ἐστὶν ὑπὸ τῆς Κωματίζουσας Θάλασσης

362. Τονόγραφος.

Ἰνδικὸν τι μουσικῆς

Κάμινες ἄλλοι εὐθὺς

Ἄν προπαροῦτονίσῃς

Καὶ συγχρόνως . . . διαλύσῃς.

Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Ἰαφθοῦ τῶν Συνοδισμῶν

363. Ἀναγραμματισμός.

Ὡς εἶμαι ἂν μ' ἀφίσῃς

Ὀλίγα ζῶα μ' ἔχουν,

Ἄν μάναγραμματίσῃς

Ὅλα τὰ ζῶα μ' ἔχουν.

Ἐστὶν ὑπὸ Ὀκλίου τοῦ Θετιῶς

364. Δημῶδες Ἀντιγράμμα.

Μετὰ τὸ κυνῆϊ πάντα ζῶ

Στοὺς λόγγους δὲν πηγαίνω.

Ψαῖς δὲν εἶμαι καὶ πανιοῦ

Τὰ δίχτυα μου τὰ στένω.

Μετὰ τὸς φτωγὸς ἂν βρισκώμαι

Τὴ φτώχεια δὲν τη ξέρω,

Καὶ μετὰ μικρὰ φτωχόπουλα

Γεμίζω τὴν κοιλίαν μου.

Ἐστὶν ὑπὸ τῆς Χωιοπούλας

365. Μυθολογικὸν Ἀνανίστατον

+ ★★★★★★

Ναντικαταστα -

★★+★★★★★

Θοὺν οἱ σταυροὶ

★★★★+★

διὰ γραμμάτων,

★★+★★

ὥστε νὰ σχημα-

★★+★★

τίσουν μυθολογι-

★★+★★

κὸν ποταμὸν, ἐν

★★★+★

τῷ ὁποίῳ, τῇ βο-

★★★+★

ηθείᾳ τῶν ἀστε

ρίσκων, λούονται ἐπὶ τῇ Νηρηίδος.

Ἐστὶν ὑπὸ Θεοῦ Πινδίου [Ε]

366-371. Κεκρυμμένα ὀνόματα ζῶων.

1-3. Ὁ Γαλλικὸς λαὸς ἀναφάνεται ὀλίγον πρὸ τοῦ Μεσαίωκος.

4-6. Τὸ μῖσος πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν.

Ἐστὶν ὑπὸ Ὀκλίου τοῦ Θετιῶς [Ε]

372. Σχηματισμὸς Φράσεως

Τὰ τρίτα γράμματα τῶν ζητούμενων λέξεων νὰ χρησιμεύουν ὡς ἀρχικά, διὰ νὰ σχηματισθῇ γνωμικὸν ἐκ τριῶν λέξεων, ὧν τὰ λοιπὰ στοιχεῖα συμπληρῶνται ὑπὸ τοῦ λύτου.

1, Θεὰ ἐκδικήτρια. — 2, Μέγας λυρικὸς ποιητής. — 3, Γυνὴ ὥραία, διάσημος εἰς τὴν ἀρχαιότητα.

Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Ἐθνικοῦ Ὑμνου

373. Φωνηεντολόγον.

★- ρς- λγτ. κ- ρνν- τζν

Ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Τυδίδος.

374. Μαγικὴ Εἰκὼν.

Ζητεῖται ἡ λύσις τῆς ἐν σελίδι 388 δημοσιευμένης Μαγικῆς Εἰκόνος. Τὸ κεκρυμμένον πρὸς ὅσον θὰ ζωγραφισθῇ ἐπὶ τοῦ Λυσοχάρτου ἀνευ περιγραφῆς.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 38.

463. Ἀρτεμισία (Ἀρτεμις, Ἰα), - 466. Κέα (καί, Α.) - 467. Τὸ αὐτί.

468. Δ 469. Ε Γ Ω (βλέπε ΓΕροντας)

Ψ Α Ρ Γ Α Ρ (παΡΑΓεται)

Σ Α Υ Ρ Α Ο Ρ Α (ΧΑΡΩν)

ΑΝΝΙΒΑΣ 470. Ἄν βρέξῃ ὁ Ἀπρί- ΜΑΚΕ ΔΟΝΙΑ λης δὺο νερά, - καὶ ὁ Μᾶς ἄλλο ἕνα - χαρὰ σὲ κεῖ-

νο τὸν γεωργό, - πόσῃ πολλὰ σπαρμένα. - 471-472. 1. Δὸς τόπον τῇ ὀργῇ. 2. Τὸ γάλα εἶνε τελεία τροφή - 473. Ὁ Μενίανθος (μένει ἄνθος). - 474. Ἡ τὰν ἡ ἐπὶ τάν. - 475. Ἐν

Λίγος ποταμοὶς ἡττήσαν οἱ Ἀθηναῖοι (ἐν αἰγὸς-π' ὠτα-μὺς-ἡτοι-θύσανοι- Ἀθῆναι-εἰ.)

ΙΑΤΡΟΣ
ΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ—ΩΤΟΛΟΓΟΣ
Μ. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
τίτλος chef - de clinique τοῦ ἐν Παρισίοις
καθηγητοῦ Chauvel
Εἰδικὸς διὰ τὰς νόσους τῶν Ἀναπνευστι-
κῶν ὀργάνων, τοῦ Λάρυγγος, τοῦ
Λαιμοῦ, τῆς Ρινὸς καὶ τῶν ΩΤΩΝ.
Ἦραι ἐπισκεψίμων : 10-12 καὶ 3-4.
Ὁδὸς Πατησίων, 41 Β—Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ

Εἰς τὰ Καταστήματα
«ΛΟΥΒΡ» (ὁδὸς Αἰόλου 123—)
125, Ἀθήναι.
ΕΦΘΑΣΑΝ ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ
ΜΑΖΟΛΙΚ, ΦΑΓΙΑΝΣ, ΕΜΑΓΕ
ΚΑΙ ΣΙΔΗΡΑΙ
ΑΠΟ ΔΡΑΧ. 11,40. 13,60. 16,15.
18,75. 21,60. 24,40.
28,30. 36,15. 41,25. 48,65. 195,45.
280,90. 287,55. 503,40. 542,30. 549,50.